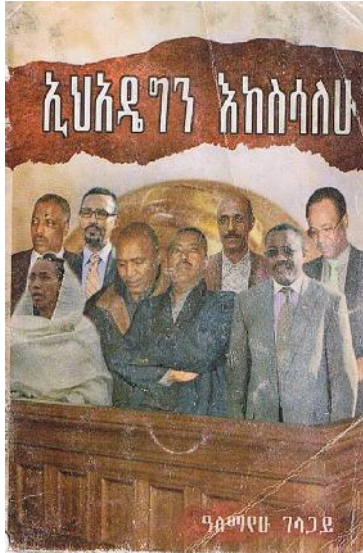

ኢህአዴግን እከስሳለሁ

ደራሲ፤ ዓለማየሁ ገላጋይ

ቅኝት፤ መስፍን ማሞ ተሰማ

መንደርደሪያ

ስቀቀን ጭንቀታቸውን እንደ ተጋቦ የሚያጋቡ፤ ግፍና በደሉን ጠኔና ጣዕናን እንደ ሾተል አሹለው፤ ከልብ የሚቸክሉ ከአእምሮ ጓዳ የሚቀብሩ፤ አዝነው የሚያሳዝኑ፤ ተቃጥለው የሚያሳርሩ...ፍትህ ተሟጋች፤ ነፃነት ተፋራጅ፤ ጧፍ ነዳጅ...ደራሲያን፤ ቀመረ ቃላት ጠቢባን...ቢኖሩም...የብዕር ትሩፋታቸው ጨለማን ተጋፍቶ ጨለማን ተዋግቶ የወጣው - 'ኢምንቱ' ነው። እነርሱም ቢሆኑ ታዲያ፤ በጨለማ እንደሚተኮስ ርቶት ወጋጋናቸው አድማስ ካድመስ የሚያሳይ ብርሃን ሆኗልና፤ እስየው!!

ከዳፍንት ጨለማው እየቀለጡ ከበሩ፤ እየበሩ ከቀለጡ...ደራሲያኑ አንዱ፤ ኢህአዴግን ከሳሹ ኢህአዴግን ተሟጋቹ ዓለማየሁ ገላጋይ ነው፤ የሰላማዊ ትግሉ ብዕረተኛ አርበኛ። (የሰላማዊ ትግል ብዕረተኛ፤ ከተነሳ አርበኛ፤ ይጠቅሳል አብነት - እስከንድር ነጋን፤ ፕሮፌሰር መስፍን ወልደሚርያምን፤ ርዕዮተ አለሙን፤ ተመስገን ደሳለኝን እና...በርካቶችን)

ኢህአዴግን እከስሳለሁ - በህወሃት ኢህአዴግ ቀንበር ለአመታት ተቀንብሮ በወላፊነት ውስጥ እየኖረ የተለበለበ፤ እንደ ህዝብ መራራውን የስቃይ ገፈት የተጋተ፤ እየተገረፈ፤ እየተንገላታ...የኑሮን አበሳ ያረሰ፤ በብዕር ልሳን ማሳውን የማስ፤ የደም ብዕር እንጥፍጣሬ - የፍትህ ያለህ! የባንዲራ ያለህ! የሀገር ያለህ! የህዝብ ያለህ!...የሚል ከማዶ ማዶ የሚያስተጋባ፤ የትውልድና የሀገር እሪታ...የሰላማዊ ትግሉ እንቢልታ!!

በ2004 ዓ/ም በወርሃ ነሀሴ የታተመው 'ኢህአዴግን እከስሳለሁ' በ231 ገጾች በአራት አብይ ክፍሎች ሰላሳ ስድስት መጣጥፎችን ያካተት መድብል ነው። 'ኢህአዴግን እከስሳለሁ' በአንድ ጀንበር እንደውም በተከታታይ ጀንበሮችም ቢሆን እንደዋዛ የሚጨርሱት መፅሀፍ አይደለም። ሰላሳ ስድስቱ መጣጥፎች አቀባቸውን የመውጣት ያህል የሚያደክሙ ወይም የውስጣዊ ደቁን ጥዝጣዜ ለማስታገስ የሚጨነቁትን ያህል የሚያስጨንቁ ናቸውና ነው እያረፉ አልያም እያዘገሙ ራስንም እያስታመሙ ይነበቡ ዘንዳ ግድ እሚሉት።

ይህቹ መፅሀፍ አሻራን ይዞ ያለመቀበር ፍጭርጭርሽ ናት። በዚህች መፅሀፍ የምስትናቸው የልቤን ዘገርና ዘር፤ ከዘመንና ከፖለቲካ ሁኔታ የተቀበልኩት ነው...ይለናል ደራሲው የልቡን ዘገር የዘር ቋጠሮ በበተነበት መድብሉ መግቢያ።

ከህይወት የተቀዳውን የልቡን ዘገር የዘር ቋጠሮ ዘመንና ፖለቲካ እንደምን ፀንሰው እንደምን እንደወለዱት ሲያረዳን፤ ተወልጄ ያደግሁት ባሻ ወልዴ ችሎት አካባቢ ነው። ባሻ ወልዴ ችሎት ጉብታ ላይ የተንሰራፋው የምኒልክ ቤተ መንግሥት ግርጌ ከተኮለኮሉት ጎረቤቶች አንዱ ነበረች። ይህቹ ሰፈር ነዋሪዎቿን እንደ ታቀፈች ፖለቲካ ሰራሽ በሆነ በሽታ ወድቃ፤ ቃትታና አጣጥራ ስትሞት አብሬያት ነበርኩ...

የዚህ ዘመን ፖለቲካ ሰለባ መሆኔን የተረዳሁት እጅግ ዘግይቼ ነበር። እንደውም እንደአድፋጭ በሽታ ሲለከፈኝ ሳይሆን ሲጥለኝ ነበር መጠቃቴን የደረሰኩበት...ይላል ዓለማየሁ።

ዓለማየሁ የሚነግረን የልቡ ዘገር ዘር አሻርን ይዞ ያለመቀበር ፍጭርጭርሹ እንደ ድንገተኛ መርፌ ሥጋችንን ዘልቆ የሚጠቀጥቀን ገና ከመግቢያው ስለ ባሻ ወልዴ ችሎት ሰፈር የውሻ ሞት አሟሟት ሲያረዳን ነው። ከባሻ ወልዴ ችሎት ሰፈር ነዋሪዎች ጋር የተንከራታች ውሻ ሞት ሞቻለሁ - ይላልና። ባሻ ወልዴ ችሎት ሰፈርን አናውቀው ይሆናል። ባናውቀውም ግዴላም። የተወለደበት መንደር ሰፈርና ነዋሪዎች አካል ያልሆነ የለምና ባሻ ወልዴን ሰፈር ራሳችን በተወለድንበትና ባደግንበት ሰፈር ስም ለውጠን የቤተሰባችንን፤ የጎረቤቶቻችንን፤

የጓደኞቻችንን፤ የመንደሩንና የአካባቢውን ነዋሪዎችና ህይወት በአዝናኛ ልቦናችን ይዘን... በፖለቲካ በሽታ ታመው የውሻ ሞት ሲሞቱ፤ ሰፈሩ አሻራው ሲጠፋ፤ ነዋሪው ሲበተን እንዴ።... ምን ተሰማን?

ለመሆኑ የውሻ ሞት መሞት እንዴት ነው? የሚያከመው ወይ የሚያስጠጋው አጥቶ ዙሪያ ገባውን እንደተዋከበ፤ እንደተንከራተተ... ክልትው ማለት ነው፤ የውሻ ሞት። ስንትና ስንት ባሻ ወልዴ ችሎት ሰፈሮች የውሻ ሞት ሞተዋል? ስንትና ስንት ነዋሪዎች ተወልደው ካደጉበት፤ አድገው ከተዋለዱበት... ሰፈር (በከተማም ይሁን በገጠር) በፖለቲካው በሽታ ታመው እንደ ውሻ ተዋከበው ከቀያቸው ተባረዋል? የት ናቸው? እንዴት ናቸው?...

ዓለማዊው እንዲህ ይላል በመግቢያው፤

ከአራት ኪሎ ባሻ ወልዴ ችሎት ጋር ወድቆ ስቃትና ሳጣጥር... ለአብደት የሚዳርግ የውስጥ መብሰልሰቤን ለእናንተ የማጋራበት ዕድሉ ተፈጠረልኝ። ለአንድ ዓመትም በየሳምንቱ ፈሰሱ... ይለናል 'እግዚአታውን' ካቀረበበትና እሱን መሰሉ የነፃነትና የፍትህ የሰላማዊ ትግሉ ብዕረተኛ አርበኛ ከሆነው የፍትህ ጋዜጣ አዘጋጅ ተመስገን ደሳለኝ ጋር ስለተገናኘበት አጋጣሚ ሲያወሳ።

በምድረ ኢትዮጵያ እየወረደ ባለው ሠይፍ የህዝብን ዋይታና ሰቆቃ 'አቤት!' ብሎ ባስተጋባው የፍትህ ጋዜጣም ላይ ሰይፍ ሲሰነዘርና ፍትህ ሲሰየፍ ዓለማዊውም የልቡን ዘገር ዘር የበተነባቸውን መጣጥፎቹን አሰባሰቦ 'ኢህአዴግን እከሰሳለሁ' አለ...

እነሆ በብዕር ልሳን ስርቅርቅታ፤ ከዐይን ሳይሆን ከልብ ደም ጡብታ፤ አጣቅሶ - ለውሶ፤ ያደለበውን የክስ መድብል በየፈርጁ በርዕስ እየፈረጅንና እያንሰናሰልን እንደሚከተለው እንቃኛለን...

ወይ ሀገር! ወይ ህዝብ! ወይ ገዢ!

1. የቁሳሩ 'ልማታዊ' መንግሥትና የህወሃት/ኢህአዴግ 'ልማታዊ' መንግሥት

የኢትዮጵያውያን ታሪክ ከገዢዎቻቸው ህልም በስተጀርባ አገራቸውን የመፈለግ መማሪያ ነው። የጦርነት ህልም፤ የመንፈሳዊነት ህልም፤ የልማት ህልም። ስለሀገር ፤ በሀገር፤ ለሀገር ከሆነ ኢትዮጵያውያን የትኛውንም መከራ ታጋሾች ናቸው። ታዲያ ምነው ዛሬ? ታዲያ ምንነው አሁን? ታዲያ ምነው በዚህ ትውልድ?... ሰፈር ልቀቁ ስንባል ያጥወለውለናል፤ አዋጡ ስንባል ያመናል፤ ቦንድ ግዙ ስንባል ደም ያስተፋናል። ለምን?...

ይራበን፤ ይጥማን፤ እንታረዝ። ይሄ ችግራችን ሀገር ቅልቅል፤ ባንዲራ ቅይጥና ሉዐላዊ ድብልቅ ከሆነ እንታገስ አልነበር? ታዲያ አሁን 'ተገነባ' ሲባል የማይምቀን፤ 'ተደነባ' ሲባል የማይበርደን ስለምን ነው? እንኳን ተገንብቶ እስኪገነባ አላስቸል ብሎን ገዢዎቻችን ፊት ቀርበን አቤት እንል አልነበር?...

ታዲያ አሁን ሳይጠየቅ አገራችንን መካከለኛ ገቢ ካላቸው አገሮች ጋር ለመደባለቅ የተነሳ መንግሥት እንዴት መሉ ድጋፍ ያጣል? እንደምንስ እምነት ይነፈጋል?... በማለት ይጠይቃል ዓለማዊው።

ዓለማዊው በስታትስቲክስ ድርድር ወይም በኢኮኖሚስት ቀመር ትንተና ወይም በፖለቲካ ልሂቅ አሰልፎ ዲስኩር አይደለም የክስ መዝገቡን የሚዘረዝረው፤ የሚያበራየው። በህዝብ ህይወት፤ በህዝብ ተስፋ፤ በህዝብ ሰቆቃ፤ በህዝብ ሚዛን፤ በህዝብ ልሳን ለህዝብ ብይን እንጂ።

እንቀጥል፤

በኢትዮጵያ ውስጥ ድጋፍ የተነፈገው፤ ዕምነት ያልተጣለበት 'ልማታዊ' መንግሥት አንድ ብቻ ነበር። አንጡራ ኢትዮጵያዊ ችላ ያለው ልማት፤ ችላ ያለው ድህነት ማጥፋት፤ ችላ ያለው የመልካም አስተዳደር ሥራ ነበር። ያ 'ልማታዊ መንግሥት' የፋሽስት ኢጣሊያ አገዛዝ ነበር... በማለት ዓለማዊው አንጥቦ የንፅፅሮች መንደርደሪያ የሆነውን የታሪክ ውርዴ ከታሪክ ሲያወራርድ እንዲህ ይላል።

"የቆሳር መንግሥት መልዕክተኛ" የተባለው የፋሽስት ጋዜጣ ጥር 25 ቀን 1933 ዓ/ም ባወጣው ዕትሙ የሚከተለውን ለኢትዮጵያ ህዝብ አስተላልፎ ነበር፤

ስሙ፤ ስሙ፤ ስሙ፤ በእግዚአብሔር ፈቃድና ቸርነት ሃያሉ የኢጣሊያ መንግሥት ኢትዮጵያን ከያዘ ዛሬ አምስተኛ ዓመት ነው። በዚህ አምስት ዓመት ውስጥ የተሰራው ቤት፤ መንገድ፤ ድልድይ፤ የተማሪ ቤት፤ ኤሌክትሪክና የመታከሚያ ቤቶች ሌላውም የተሰራው ሥራ ብዙህ ነው። የኢጣሊያ... መንግሥት ለገንዘብ አይሰሰትም። ህዝብ እንዲበለጥግና ሀገር እንዲለማ ነው የሚፈልግ። በኢትዮጵያ መንግሥት ጊዜያት ግን ድሃን እያሰለቀሱ ገንዘብ መቀማት፤ ማሰር፤ መፍታት ነበር ሥራቸው። ለድሃው ትንሽ ኢንፎርሜሽን ነበር። የኢጣሊያ መንግሥት ለቸርነቱ ወሰን የለውምና ለወደፊቱም ለሥራና ለተቸገረው ሰው መርጃ እንዲሆን ብሎ ከባንክ ያስቀመጠው ገንዘብ ብዙህ ሚሊአርድ ነው። እናንተም የኢትዮጵያ ልጆች በቅንነት መንግሥትን ካገለገላችሁ ጥቅሙን ወደፊት ታገኙታላችሁ። ለጊዜውም ባላገሩ ሰርቶ እንዳይበላ፤ ነጋዴውም እንደልቡ እንዳይነግድ ዋና ጠላት የሆኑት ሸፍቶቹ (አርበኞቹ ማለቱ ነው) ናቸው። እነሱ ሲጠፉ ወይም ወደ መንግሥት በገቡ ጊዜያት የኢትዮጵያን ማማር፤ የህዝቡን መበልጠጥ በዚያን ጊዜያት ታይታላችሁ።

‘ድንቅነሽ የአንኮበር ቅጠል፤ ከማቃጠልሽ የመለብለብሽ’ አሉ! ፋሽስት ኢጣሊያ ኢትዮጵያን የያዘችበት በእግዚአብሔር ፈቃድና ቸርነት ነው አለችና አረፈችው። ይባስ ብላም የነፃነት፤ የባንዲራና የሉዐላዊነት ተፋላጊዎቹን፤ አርበኞቹን ጠላቶቻችሁ ናቸው ስትል መርዛማ ፕሮፓጋንዳዎን በቁሳር መልዕክተኛ ጋዜጣዎ አርበኞቹን በጉያው ላቀፈው የኢትዮጵያ ህዝብ ለፈፈች። ልብና ጆሮ ግን ተነፈገች።

ፋሽስት ኢጣሊያ መርዛ ጋዝ እንደ ዝናም አዝንማ፤ አያሌ ኢትዮጵያውያንን በመትረየስ ረሸና፤ በቁጥጥር ስር ባዋለቻት ኢትዮጵያ የድል በአሏን ስታከብር... ‘ልማታዊ መንግሥት’ ነኝና ከድንቁርና ከጨለማ፤ ከሁዋላ ቀርነት ከድህነት ነፃ እየጠጣችሁ ነውና፤ ‘አሜን’ ብላችሁ ፀጥ ብላችሁ ብትገዙ፤ ጥቅሙ ለእናንተ እንጂ እኛም ምን አጣንና?... ታዲያ እንዳትበለጥጉ፤ እንዳታድጉ እንዳትመነገሩ፤ እንቅፋት ሆነው ያስቸገሩ፤ ነፃነት፤ ባንዲራ፤ ሉዐላዊነት፤ ኢትዮጵያዊነት፤ ‘ገለመሌ’ የሚሉ አርበኞቹ... የልማት ጠንቆች ሽብርተኞች ናቸውና፤ የእነሱ መጥፋት የእናንተ መልማት መሆኑን እወቁ - ነበር መልዕክቱ፤ የቁሳሩ።

ዓለማየሁ የቁሳሩን መልዕክት እንዲህ ሲል ያበራያል፤

ኢትዮጵያውያን ከፋሽስት ኢጣሊያ የሚሹት ምን ነበር? የቤት ግንባታ? የመንገድ ሥራ? የድልድይ ማቆም? የተማሪ ቤት? የኤሌክትሪክና የመታከሚያ ቤቶች ማቋቋም?... አልነበረም! የተጣሰው ድንበር ወደነበረበት እንዲመለስ፤ የወደቀው ባንዲራ እንዲነሳ፤ የፈረሰው መንግሥት እንዲቋቋም ነው። እነዚህ ነገሮች ከግምት ባይገቡ ከኢጣሊያ የተሻለ ‘ልማታዊ መንግሥት’ ከየት ሊገኝ? አምስት ዓመት የገነባው ሃምሳ ዓመት አላንደረደረንም? ይለናል ብዕረተኛው አርበኛ።

አዎ ሀቅ ነው! የየትኛውም ሀገር ዜጋ፤ በየትኛውም ዐይነት የዕድገት እርከን ላይ ይሁን፤ በማንኛውም ዐይነት ቅኝ ገዢ ወይም ሀገር በቀል መንግሥት ይገዛ - በገዛ ሀገሩ ዜግነቱ ተዋርዶ በሀገሩ ባይተዋር ከሆነ፤ ታሪኩ ተንቋሽ በታሪኩ እንዲያፍር ከተደረገ፤ የማንነቱ መለያ፤ ሀገራዊ መታወቂያ ዓርማው፤ ባንዲራው ከተዋረደ... በዳር ድንበር መዘዋወሩ፤ ባይተዋርነት መጤነት፤ ከሆነበት - የእድገት ትርጉሙ የልማት ውጤቱ፤ ለእርሱ ሁሉ ከንቱ! ለዚህም ነው አብናቶች በተምሳሌ ሲያስረዱ፤

ሰው ባገሩ ቢበላ ሳር፤ ቢበላ መቅመቆ
ይከበር የለም ወይ ሰውነቱ ታውቆ፤ ማለታቸው።

እነሆ ደግሞ ቀጣዩን የዓለማየሁ ነቁጥ በአፅንዖት ያነባል፤

በሀገር ሰም ሀገር ላይ ሰለተሰራ ሀገርን ይወክላል ማለት እንዳልሆነ አንጠራው ኢትዮጵያዊ ያይም ተረድቶታል። ይራበን፤ ይጥማን፤ እንታረዝ። ይህ ችግራችን ሀገር ቅልቅል፤ ባንዲራ ቅይጥና ሉዐላዊነት ድብልቅ ከሆነ እንታገሳለን። ሀገር የጠገቡት ዜጎቿ ብቻ ነች የሚል ድምዳሜ የለንም። የተራቡትም ነች። መጥገቢያ ብቻ ሳትሆን መራቢያና መጠሚያ መሆኗ አይጠፋም። የድሎት ገነት ትሁን አይወጣንም። በሀገር መኩራት ጠግቦ ከመብላት፤ አማርጦ ከመልበስና መጠለያ ካለማጣት ይመነጫል የሚል ድምዳሜ ቢኖረን ገና ድር፤ በአያቶቻችን በቅድመ አያቶቻችን ጊዜ ኢትዮጵያና ኢትዮጵያዊነት ባለቀላቸው ነበር። ወይ ሀገሬ!

እውነትም ወይ ሀገሬ! ወይ ኢትዮጵያዬ!

አዎ ረሀብ ጥንትም ነበር። ጥማትም ጥንትም ነበር። እርዛትም ጥንትም ነበር። ድህነትም ጥንትም ነበር። መጠለያ እጦትም ጥንትም ነበር። የጥንቱ ረሀብና ጥማት፤ እርዛትና ታዛ ማጣት፤ ድህነትና ሁዋላ ቀርነት - ሀገር ቅልቅል፤ ባንዲራ ቅይጥ፤ ሉዐላዊነት ድብልቅ ነበር ብሎናል ዓለማየሁ። ምን ማለቱ ነው?

ድህነቱም ሆነ ችግሩ፤ ረሀቡም ሆነ ድቀቱ፤ ግብሩም ሆነ ግዙቱ፤ ጭቆናውም ሆነ ልማቱ፤ እንደ ህዝብ እንደ ሀገር እንደ ዜጋ - እንደ ኢትዮጵያዊነት - ክልላዊ አጥር ያልገደበው፤ የዘር የቋንቋ አጥር የሌለው፤ የጎጥ ሰንደቅ ያልሰደቀ፤ የጎጥ ማገር ያልማገረ...በሁሉም ዜጋ ላይ ያረፈ፤ የሰፈፈ ነበር። ይህ ባይሆን ኖሮ፤ ገና ድሮ ያኔ ጥንቱን በኖሩ ቅምቅም አያት ምንጅላቶች ሀገር ብሎ ኢትዮጵያ ዜጋ ብሎ ኢትዮጵያዊ ባልተፈጠሩ! በደማቸው ፍሳሽ፤ በአጥንታቸው ክስካሽ ኢትዮጵያን ባልገነቡ ኢትዮጵያዊነትንም ባላነፁ፤ ትውልድም ባልፀነሱ ትውልድም ባልወለዱ፤ ታሪክም ባልሰሩ ታሪክም ባልመተሩ ነበር! እናም ይህ ትውልድ ኢትዮጵያ የሚላት ሀገር ኢትዮጵያዊ የሚልም የማንነት የምንነት መገለጫ ክቡር መለያ ባልኖረውም ነበር!

በጥንቱ ሥርዐት (እንደውም እስከ ደርግ መውደቅ) ገዢውና ተገዢው፤ የራሱውና የጠገብው፤ ገባራውና አስገባራው - ሁሉም የተማከሉባት የሁሉም ታዛና መኩሪያ ሀገራቸው፤ የደም የታሪክ ትስስራቸው - ኢትዮጵያዊነታቸው - ነበር። ሀገር ቅልቅል፤ ባንዲራ ቅይጥ ሉዐላዊነት ድብልቅ በነበረው መከራ ችግራቸው ሁሉ ድምር ኢትዮጵያውያኑ የሀገር ፍቅር፤ የባንዲራ ክብር የዜግነት ክራት - ኢትዮጵያዊነታቸው - ከቶም ሳይሸረሸር ከትውልድ ትውልድ የኖረው...በሀገር ለሀገር ስለሀገር ብለው ነው።

ይህንን ሀቅ ሲያስረግጥ ዓለማየሁ እንዲህ ይላል፤

‘ብቻውን የበላ ብቻውን ይሞታል’ በሀገር ጉዳይ አይሰራም። ብቻውን የበላ ብቻውን ለሀገር ሲሞት በታሪካችን አልታየም። የጨቆነው ዘምቶ የተጨቆነው አልቀረም። የገዛው ክልቡ ተሞግቶ የተገዛው ሲለግም አልተሰማም። የበደለውና የተበደለው፤ የተራበውና ያስራበው፤ የገደለውና የሞተው የዕርቅ ማዕዳቸው ሀገርን ያማከለ ነው።

እነሆ ብዕረተኛው አርበኛ የታሪክን ዕውነታ አንዳች ግነት አልያም አንዳች ምፀት በሌለው ግና አንጀት የሚያርስ የልብ የሚያደርስ በሆነ ቃለ ቀመር ‘ቀደምት ኢትዮጵያውያን ገዢና ተገዢው የዕርቅ ማዕዳቸው ሀገርን ያማከለ ነበር’ ሲል ጥልቀትና ምጥቀትን ያሞላላ ሳይንሳዊ የታሪክ ንድፍ አስቀምጦልናል።

እነሆም በትውልድ ሠንሠለት ከዘመን ዘመን እየተወራረደ የመጣው ሀገርን ያማከለው የዕርቅ ማዕድ በዘመኑ ትውልድ ገዢ - ሀወሃት/ኢህአዴግ- እና ተገዢ - የኢትዮጵያ ህዝብ - መካከል ምነዋ አልተስተዋለም? ምነዋ የተገላበጠሽ ሆነ? ለምሳሌ እነሆ ደራሲውን እናቀርባለን፤

ደረታችን ላይ የሚንቀሳሉ ግንባታዎች፤ ከልባችን ያልደረሱ አዳዲስ ተቋሞች፤ ቀልባችንን ያልሳቡ የልማት ዕቅዶች አሉ። መንገዶች፤ ፋብሪካዎች፤ ጤና ጣቢያዎች፤ ዩኒቨርሲቲ ማስፋፊያዎች፤ የኤሌክትሪክ ማመንጫዎች...ኢህአዴግ በኢትዮጵያ ውስጥ ድጋፍ የተነፈገው እምነት ያልተጣለበት ሁለተኛው ልማታዊ መንግሥት መሆኑ ነው። ለምን? እንደ ፋሽስት ኢጣሊያ የድንበር፤ የባንዲራ፤ የነፃነት ጥያቄ ስላለበት? በከፊል አዎ!

አንጡራው ኢትዮጵያዊ (ድፍን የኢትዮጵያ ህዝብ) ዘንግቶ የማይዘነጋቸው፤ ድኖም የማይሸር ቁስለት ያተረፈባቸው የዚህ መንግሥት ድርጊቶች አሉ። በተለይ ኤርትራን በተመለከተ። ኢትዮጵያን ይዞ የማስደብደብ ተግባር ተፈፅሟል። ይህ ተግባር ከባድ ኢጣሊያ እኩል የሚያስቆጥር የጠላት ድርጊት ቢሆን አያንሰም። ከሀገር ባሻገር የመንፈስ፤ የክብር፤ የህሊና፤ የሰው መሆን ድንበር ተጥሷል። ያንን ቁጭት ይዞ መገንባት፤ ያንን ጥቃት አርግዞ ማልማት፤ ያንን መደፈር እያበሰሰሉ ድህነት ማጥፋት የከንቱ ከንቱ ነው! ወይ ሀገሬ!

እውነትም ወይ ሀገሬ! ወይ ኢትዮጵያዬ!

የዓለማየሁ ገላጋይ ዘገር ብዕር ከተኛንበት አባንኖ፤ ከድነን ያስቀመጥነውን ከፍቶ፤ የሸሽግነውን ፊት ለፊት አጋፍጦ ከመራራው ዕውነታ ከነባራዊው ሀቅ ጋር ያፋጥጠናል።

ከቆሳሩ ልማታዊ መንግሥት ቀጥሎ በኢትዮጵያውያን ድጋፍ የተነፈገው፤ አመኔታ ያልተጣለበት የሀወሃት/ኢህአዴግ መንግሥት ለዚህ የባቃው - ሉዐላዊነትን በመግሰሱ፤ ባንዲራ በማሞረዱ፤ ታሪክ በማንቋሸሽ፤ ዳር ድንበር በማጣረሱ፤ ሀገር በመመዘብ...ብቻ አይደለም። በፀረ ኢትዮጵያነት ተፀንሶና ተወልዶ በኢትዮጵያውያን ደምና አንጡራ ሀብት ማጅራት ላወጣው ለፋሽስቱና አምባገነኑ የሻዕቢያ መሪ ኢሳያስ አፈወርቂና በርሱ ለሚመራው የሻዕቢያ መንግሥት ኢትዮጵያን መያዣ ማድረጉና ማስደብደቡም ጭምር እንጂ!! አንጡራው ኢትዮጵያዊ ዘንግቶም የማይዘነጋቸው፤ ድኖም የማይሸር ቁስል በሀወሃትና በሻዕቢያ ተፈፅሞበታል። ይህንን መራራ ዕውነት በጥቂቱ ብናበራየውስ?

አዎ! ህወሃትና ሻዕቢያ የአንድ ሳንቲም ሁለት መልክ ናቸው። ህወሃትና ሻዕቢያ በተፈጥሮ ውሁድ ዓላማቸው ምክንያት ፈፅሞም እርስ በርስ በጠላትነት ተፈራርገውና ቆመው አያውቁም አይቆሙም። በሁለቱም ተፈጥሯዊ ዕምነት የሁለቱም ጠላት ኢትዮጵያና በኢትዮጵያዊነቱ አምኖ ዜግነቱን የሚያስቀድመው የኢትዮጵያ ህዝብ ናቸውና።

ሆኖም በህወሃት/ሻዕቢያ ተፈጥሯዊ ዕምነትና ግብ ውስጥ ይጨፈለቅ ዘንድ የማይገባውና አፅንዖት ይሰጠው ዘንድም ግድ እሚል ታላቅ ጉዳይ አለ። የኤርትራ ህዝብ እንደ ህዝብነቱ ከኢትዮጵያ ህዝብ ጋር ጠላት አይደለም። የኢትዮጵያ ህዝብ የሚፋረደው ሻዕቢያ ዕኩይና ወንጀለኛ የፖለቲካ ድርጅት እንጂ ራሱ የኤርትራ ህዝብ ማለት አይደለም። ግልባጩ ህወሃትም እንዲሁ። የትግራይ ህዝብ እንደ ህዝብነቱ ከቀረው ኢትዮጵያዊ ወገኖቹ ጋር ከቶም በፍፁም ጠላትነት ኖሮት አያውቅም፤ የለውም፤ አይኖረውም። 'የትግራይ ህዝብ ነፃ አውጪ' የሚል ቅፅል ስላንጠለጠለ ህወሃት የትግራይን ህዝብ ይወክላል ወይም ህወሃት ማለት የትግራይ ህዝብ ነው ማለት ከቶም በፍፁም እጅግ የከበደ ስህተት ይሆናል። ህወሃት እንደ ሻዕቢያ ሁሉ ዕኩይና መሰሪ ደግሞም በወንጀል የተበከለ የፖለቲካ ድርጅት እንጂ የትግራይ ህዝብ ማለት አይደለም። ይህ ዕውነት ጠርቶና ጎልቶ ይሰመርበት፤ ይታመንበትና በማያሻማ ቋንቋም ይቀመጥ ዘንድ ይኖርበታል።

ከኮሚኒስቲ የሶቪየት ህብርት መፍረስ ከሳተላይቶቻቸው መበታተንና ከቀዝቃዛው ጦርነትም ማከተም በሁሉም በዓለም ላይ ከተፈጠሩት ዘመን አፈራሽ አዳዲስ መንግሥታት መካከል እጅግ አምባገነን፤ አፋኝና ኢሰብዓዊ ከሆኑት መንግሥታት አንዱ በአመገነኑ ኢሳያስ አፈወርቂ የሚመራው የኤርትራው የሻዕቢያ መንግሥት ነው።

ሻዕቢያ ፀረ ዲሞክራሲ መንግሥት ነው። ሻዕቢያ ለሰው ልጆች ሰብዓዊ መብቶች የሰናፍጭ ቅንጣት ታህል ደንታ የለለው እርኩስ መንግሥት ነው። ሻዕቢያ ፀረ ሠላምና ፀረ መልካም ጉርብትና ፖሊሲ አራማጅ የታበየ መንግሥት ነው። ሻዕቢያ እስከ ወዲያኛው ፀረ ኢትዮጵያ አቋም ያለው ዘረኛ መንግሥት ነው።

ሻዕቢያ ኤርትራን በተቆጣጠረና መንግሥት በሆነ ማግሥት መሳሪያቸውን አስቀምጠው የተማረኩ በብዙ አስር ሺዎች ወይም በመቶ ሺህ የሚቆጠሩ የኢትዮጵያ መከላከያ ሠራዊት አባላትን ያለ ርህራሄ ጨፍጭፏል፤ ፊሳቸውን ለአውሬ ሰጥቷል። በግፍ አስቃይቶ ገድሏል፤ በችጋር ጠብሶ በጠኔ እንዲያልቁ አድርጓል፤ በቁማቸው ቀብሯል። ርቃነ ስጋቸውን በበረሃ እንዲጓዙ አድርጎ በሀሩር ተቃጥለው ወድቀው ቀርተዋል።

ሻዕቢያ ሥልጣን ይዞ መንግሥት ሲሆን በኤርትራ ምድር ከኖሩ የኢትዮጵያ መከላከያ ሠራዊት አባላት ወይም በተለያዩ ምክንያቶች ሥራ ከኤርትራ ተወላጆች ጋር ተሳስረው የመሰረቱት ቤተሰብ እንዲበተን አድርጓል። ንፁህ ኤርትራዊ ደም የላችሁም ተብለው ስንትና ስንት ቤተሰቦች እንዳልነበር ሆነዋል? ስንትና ስንት አባቶች፤ ስንትና ስንት እናቶች፤ ስንትና ስንት ህፃናት በግፍና በአረመኔያዊ ዘረኝነት ደመ ከልብ ሆነው በኤርትራ ምድር ወድቀው ቀርተዋል? ሻዕቢያ ኢትዮጵያውያን ከሚላቸው ኤርትራዊ ካልሆኑ ዜጎች ጋር ትዳር የመሰረቱ ኤርትራውያን ሴቶችን ሳይቀር ያረደ አረመኔ መንግሥት ነው። በኤርትራ ምድር በአስተማሪነት፤ በሀኪምነት፤ በተለያዩ መንግሥታዊና መንግሥታዊ ባልሆኑ ተቋማት ሲሰሩ የኖሩትን 'ኢትዮጵያዊ' የሚላቸውን ሁሉ ንብረታቸውን ዘርፎና የቻለውን ገድሎ ሌሎችን በእስር አማቆ የጨረሰ ወንጀለኛ መንግሥት ነው። ግፊኛውና ፋሽስት የሻዕቢያ መንግሥት ሌላው ቀርቶ ጥርሳቸው ላይ ወርቅ ያላቸውን ኢትዮጵያውያን የሚላቸውን ያለ ማደንዘዣ የወርቅ ጥርሳቸውን እየነቀለ ኢሰብዓዊና ዘግናኝ ግፍ ያለ አንዳች ርህራሄ ፈፅሟል። እነሆ ሁሉ ማን ተፋረደላቸው? ማን አቤት አለላቸው? እነዚህ በግፍ ያለቁ ከሰሜን እስከ ደቡብ፤ ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ የኢትዮጵያ ክልል የሚገኙ ዜጎች በምድረ ኢትዮጵያ ስንት ሚሊዮን ቤተሰብ፤ ዘመድ አዝማድ፤ ጓደኛና አብሮ አደጎች አሉባቸው?...እነሆ ሁሉ ቀን ጠባቂ ናቸው - ሻዕቢያን ሊፋረዱ!!

ፋሽስቱና አምባገነኑ ኢሳያስ አፈወርቂና የሚመራው የሻዕቢያ መንግሥት የጦር ወንጀለኞች ናቸው። ሻዕቢያ መንግሥት ሲሆን ስለፈጃቸው ኢትዮጵያውያን በጦር ወንጀለኝነት ተጠያቂ ነው። ሻዕቢያ መንግሥት ሲሆን ኢትዮጵያውያን በሚላቸው ላይ የፈፀሙ የጦር ወንጀል የጀርመን ናዚዎች የአርያን ዘር ባልሆኑትና በተለይም በአይሁዳውያን /ጅውስ/ ላይ ከፈፀሙት ወንጀል የማይተናነስ ነው።

ሻዕቢያ መንግሥት ሆኖ በግፍ ስለጨፈጨፋቸው ኢትዮጵያውያን አዲስ አበባን ተቆጣጥሮ መንግሥት የሆነው ህወሃት/ኢህአዴግ አልጠየቀም። ሊጠይቅም አይችልም። ምክንያቱም የዐላማ ውሁድነት ያላቸው በመሆኑ በህወሃት/ኢህአዴግ አይን ሻዕቢያ ወንጀል አልፈፀመምና! ይልቁንም ህወሃት/ኢህአዴግ ለሻዕቢያ 'የደም ካሳ' ከኢትዮጵያ ካዝና ዘርፎ ወደ አስመራ አገርፏል። አሰብን በገፀ በረከትነት ሰጥቷል...ፋሽስት የሻዕቢያ መንግሥት በኢትዮጵያ የቡና ምርት እንዲበለጠጥ አድርጓል...

ሠማይና መሬት ያልፋሉ እንጂ ፋሽስት የሻዕቢያ መንግሥት ኢትዮጵያ ሠላም ሰፍኖባት በዲሞክራሲያዊ ሥርዐትና በህዝብ ድምፅ በህገ መንግሥት የሚገዛ፤ የህግ የበላይነትን የሚቀበል መንግሥት እንዲቆም፤ ሰብዓዊ መብቶች የተረጋገጡባትና ህዝቦቿ በፍቅር በአንድነትና በእኩልነት እየኖሩ ማዕደን የሚጋሩባት ሆና እንድትኖርና እንድታደግ የሚመኝና የሚደግፍ ጎረቤት መንግሥት አይደለም!! ሻዕቢያ በመንግሥትነት እስካለ ድረስ በኢትዮጵያ ምድር እሾህና አሜኬላ ከመዝራት ከቶም እረፍት አይኖረውም!...ይህንን መካድ ወይም ለቅፅበት መጠራጠር ወይም ሻዕቢያ ይቀየራል ማለት...ከእባብ እንቁላል እርግብ ይፈጠራል...ብሎ እንደ ማመን ነው!!

በመስከረም ወር 2006 ዓ/ም ቀንደኛው ፀረ ኢትዮጵያ የሻዕቢያ መሪ ኢሳያስ አፈወርቂ አስመራ ላይ ለጋዜጠኞች በሰጠው ቃለ ምልልስ የኢትዮጵያ ዘላቂ ደመኝነቱን አድሷል፤ እንዲህ ሲል፤

ለመሆኑ ኢትዮጵያ መቼ ነው የተፈጠረችው? ኢትዮጵያ ከሁለተኛው የዓለም ጦርነት መጠናቀቅ በሁዋላ የተፈጠረች ሀገር ናት። ኢትዮጵያ በሁለተኛው የዓለም ጦርነት አሸናፊዎች ለራሳቸው ጥቅም መሳሪያ ሆን ተብሎ የተፈጠረች አገር ነች። ስለዚህ ኤርትራን የአነሱ ወኪል ሆና ገዝታ ይሆናል እንጂ ራሷ በቀጥታ ኤርትራን የገዛችበት ኢጋጣሚ አለ ማለት አይቻልም።

የጦር ወንጀለኛው ፋሽስቱ የሻዕቢያ መሪ ለኢትዮጵያ ያለውን ንቅትና ጥላቻ ከዚህ በላይ እንደምን አድርጎ ሊገልፅ ይችላል? እንደ ዕውነቱ ከሆነ የሻዕቢያ መንግሥት ለኢትዮጵያ ያለውን የጥላቻ ደርዘ ከዚህ የኢሳያስ ንቅት በላይ ሊገልፀው የሚችል ቋንቋም ሆነ ማስረጃ አይገኝም። በዚህ ፅሁፍ ይህንን የአንባይ ካብ ታሪክ ለመናድ ጊዜ አናጠፋም...

የቀድሞው የኢትዮጵያ ጠቅላይ ሚኒስትርና የኢሳያስ የሳንቲም ግልባጭ አቶ መለስ ዜናዊ፤ **ኢትዮጵያ የምትባል አገር የአንድ መቶ ዓመት ታሪክ ያላት ናት፤ ለዛውም ሌሎች ብሄረሰቦችን ቅኝ በማድረግ ብለው በአደባባይ በመናገር በሥልጣን በቆዩባቸው ሃያ አንድ ዓመት የኢትዮጵያን ታሪክ በኢቲቪና በሬዲዮ እየቀረቡ በማንጓጠጥ፤ በመሳሰሉት በማዋረድ እንዲያ ሲዘባበቱበት ኖረው በ2004 ዓ/ም አረፉ፤ ዝም አሉ።**

እሳቸው ባረፉ፤ ዝም ባሉ በዓመቱ፤ ሻዕቢያው ኢሳያስ የአቶ መለስን ሀርሞኒካ አንስቶ ያው ህወሃታዊ መለሳዊ ዜማና ቅኝቱን ሳይቀይር፤ ነገር ግን ሻዕቢያዊ ኢሳያሳዊ እንጉርጉር ቀምሮ 'ኢትዮጵያ ከ1945 የሁለተኛው የዓለም ጦርነት ማብቂያ በሁዋላ አውሮፓውያን የፈጠሩት አገር ነች ሲል አንጎራጎረ። እነሆ በዚህ ስሌት - በትክክል በየትኛው ዓመት ምህረት እንደተፈጠረች ባይናገርም ከጦርነቱ ማብቃት በሁዋላ ምናልባት በ1945/46/47 አካባቢ ተፈጠረች ቢባል - ይህ ፅሁፍ ለንባብ ሲቀርብ ኢሳያስ 67 ዓመቱ ሲሆን ኢትዮጵያ ስትፈጠር፤ ኢትዮጵያውያን የሚባሉ ዜጎችም ሲፈጠሩና እሱ ሲፈጠር 'መንትዮች' ይሆናሉ ማለት ነው። አምባገነኑና የጦር ወንጀለኛው ኢሳያስ እንደ አውሮፓውያን አቆጣጠር ፌብሩዋሪ 2፤ 1946 ነበርና የተፈጠረው። የዚህን የኢሳያስ ዘለፋ አንደምታና ተልዕኮ እያንዳንዱ ኢትዮጵያዊ ትኩረት ሰጥቶት በያለበት ሊያብላላውና ሊያበራየው የሚገባ አገራዊ ጉዳይ ነው። ነገር ግን በሻዕቢያው ኢሳያስና በቀድሞው ጠቅላይ ሚኒስትር መለስ ዜናዊ መካከል በኢትዮጵያ መፈጠርና ታሪክ የጊዜ ቅደም ተከተል ካልሆነ በቀር የይዘት ተቃርኖ የሌላቸው መሆኑን ያጤኗል። የኢሳያስ ወንጭፍ ዓላማ ኤርትራ ከኢትዮጵያ የትና የት በፊት ተፈጥሮ የኖረች ሀገር በመሆን የኢትዮጵያ አካል ሆና ወይም በኢትዮጵያ ግዛትነት ተጠርታ በቀደምት ነገሥታትና መሪዎች ተስተዳድራ የማትታወቅ ከመሆንም በላይ ምናልባት ወደፊት አሰብን የማስመለስ ሀሳብ ቢኖራችሁ የታሪክ መሰረት የላችሁምና አትድከሙ ማለቱ...ከወዲሁ ማስጠንቀቂ መሆኑ ነው...

በአንጻሩ አስደማሚውና ከንካፍ ጉዳይ ኢሳያስ ይህንን ዘለፋ የናኘው እንደ ኤርትራ መንግሥት መሪነቱ በሀገሪቱ መገናኛ ብዙሃን ሲሆን በህወሃት/ኢህአዴግ መንግሥት በኩል ከኤርትራው መሪ ለተሰነዘረ አገራዊ ዘለፋ ምላሽ የሰጠ መግለጫም ያወጣ አለመኖሩ ነው። ግን አይጠበቅባቸውም። ምክንያቱም ኢትዮጵያ ቀደምት ታሪክ ያላት ጥንታዊት ሀገር ናት ካሉ ከመለስም ከኢሳያስም ከራሳቸውም ጋር መጋጨታቸው ይሆናልና!

የአነሱ፤ የህወሃት/ኢህአዴግ ድምፅ እሾ ይሁን። እንደው ግን ለመሆኑ ፋሽስቱ ኢሳያስ አፋን ሞልቶ ደረቱን ነፍቶ ኢትዮጵያን ለሰደበ በታሪኳ ሲዘባበት ላለፈረ፤ ምነዋ የእኛ ዝምታ፤ 'የአልሰማንም' ፍርሃት መሰል ጥላ ባለንበት ሁሉ አጠላ?! የፈራነው ማንን ነው? የጦር ወንጀለኛውን ፋሽስቱን ኢሳያስንና መንግሥቱን ሻዕቢያን ወይስ ራሳችንን?

አየሽ አንቺ ኢትዮጵያ፤ አየሽ አንቺ እናት ሀገር አየሽ አንቺ እናት ዓለም፤ ቃል የዕምነት ዕዳ እንጂ የናት ያባት አይደለም! እናም - በስምሽ ሲምሉ ሲገዙ፤ ከህወሃት ውጋት ነፃ እናወጣሻለን ሲሉ የኖሩ፤ ዛሬ በሻዕቢያ ስትዘለፈ ስትንጓጠፈ ስትዋረጁ፤ በትልቁ በትንሹ ሲያንጋጉት የኖሩት መግለጫ፤ እስቲ እሱን እንኳ

ማሻሻ ገፅም ቢሆን ማውጣት ማንን ገደለ ወይስ ይገድላል? ግዴላም እናት ሀገር፤ በስምሽ ሲምሉ የኖሩ ዝም ጭጭ ቤሉ አንደበታቸውን ቢዘጉ፤ ብዕራቸውን ቢያደሉድሙ፤ ቃላቸውን ከፍ! አድርገው ባያሰሙ - አይከፋሽ አትዘኚ! ወቅቱ የመኸር ዘመን ነውና ለአንቺም ለእኛም ህልውና፤ ዝምታቸው ሽሽታቸው መልካም ነው! አንቺም እኛም ምርቱን ከግርዶ እናበራያለንና!!

ያም ሆነ ይህ ግን የወቅቱ የኢትዮጵያ ሁኔታ፤ ዝንጀሮዋ ሰውነቷን ሙሉ እሾህ ጠቅጥቋት የቱ ይነቀልልሽ ቢሏት መጀመሪያ የመቀመጫዬን አለች እንዳሉት አይነት ታሪክ ነው። የመቀመጫዋ እሾህ ከተነቀለ የቀረውን ራሷው እየመዘዘች ታወጣለችና! እነሆም በአሁኑ ዘመን የኢትዮጵያ ህዝብ ዋና ተግባር መጀመሪያ በጫንቃው ላይ የተንሰራፋውን አፓርታይዳዊ አምባገነናዊ የህወሃት/ኢህአዴግ መንግሥትን ማውረድ ነው። የኢትዮጵያ ህዝብ የመቀመጫውን እሾህ ለማውጣት ከጦር ወንጀለኛው ኢሳያስና በእርሱ ከሚመራው የሻዕቢያ መንግሥት በኢትዮጵያውያን ደም የተበከለ ምፅዋት (የገንዘብም ይሁን የመሳሪያ) አይፈልግም፤ አይጠይቅም። የሻዕቢያን የአዘ እንባም አይሻም፤ አይፈልግም።

እያደር እየጋመና እየሰፋ በመጣው ህዝባዊ ሰላማዊ አመፅ በራሱ ትንታግ ወጣት ልጆች እየተመራ በአናጋፋዎቹም እየታገዘ ይዋል ይደር እነጂ የመቀመጫውን እሾህ ራሱ ነቅሎ ያወጣዋል። ነፃ ይወጣል። በየካቲት ወር 1966 ዓ/ም ባቀጣጠለው ህዝባዊ አመፅና ባካሄደው ሰላማዊ ትግል ለውጥ እንደሚመጣ በተግባር ያረጋገጠውና ነገር ግን አብዮቱ በመስከረም 1967 ዓ/ም የሥርዐት ለውጥ ማግሥት የተጠለፈበትና መነሻ ግቡን ያልመታለት የኢትዮጵያ ህዝብ በዚህ የህወሃት/ኢህአዴግ ዘመን የጀመረው ህዝባዊ ሰላማዊ የትግል እንቅስቃሴ ወደ ዳግም አብዮት እየተምዘገዘገ እንደሆነና ድል እንደሚያደርግ፤ ድሉም በአስተማማኝ መሰረት ላይ የሚቆም እንደሚሆንም አንዳች ጥርጣሪ ከቶም ሊኖረን አይገባም!! እንደውም በዘመናዊቷ አፍሪካ ታሪክ በሰላማዊ ህዝባዊ አመፅ ለዘመናት ፀንቶ የቆየን ሥርዐት በመጣል ቀዳሚ ታሪክ ያስመዘገበው የኢትዮጵያ ህዝብ መሆኑንም መርሳት አይኖርብንም። ዛሬ ግብፅ፤ ሊቢያና ቱኒዚያን እንደ ምሳሌ ብናነሳም ቅሉ ከእኒህ ሁሉ በፊት ግን ከየካቲት 1966 ዓ/ም እስከ ህዳር 1967 (ደርግ ርሸና እስካደረገበት ወቅት) የኢትዮጵያ ህዝብ ተምሳሌታዊ የሆነ ሰላማዊ አብዮት ማካሄድ የቻለ ታላቅ ህዝብ እንደሆነ (ምናልባት የዘነጉት ቢኖሩ) በአፅንዖት ማስታወስ እንወዳለን።...የኢትዮጵያ ህዝብ የከሸፈውን የሰላማዊ ትግል ለውጥ ከፍፃሜ የሚያደርስበት ወቅትም እነሆ በዘመናችን ተቃርቧል...እናም በሙሉ ሃይላችንና መንፈሳችን ከጎኑ እንቁም!!

ዓለማየሁ ገላጋይ፤ ህወሃት/ኢህአዴግ ኤርትራን ይዞ ኢትዮጵያን ማስደብደቡ ከባዕድ ኢጣሊያ እኩል የሚያስቆጥር የጠላት ድርጊት ቢሆን አያንስም።...አንጡራው ኢትዮጵያዊ ዘንግቶ የማይዘነጋቸው፤ ድኖም የማይሸር ቁስለት ያተረፈባቸው የዚህ መንግሥት ድርጊቶች አሉ፤ በማለት ያሰፈረውን የታሪክ ቋጥኝ ዕውነት አንተርሰን የጦር ወንጀለኛው ኢሳያስ አፈወርቂና የሚመራው የሻዕቢያ መንግሥት የፈፀሙትንና ለመፈፀምም በሚዘጋጁት ፀረ ኢትዮጵያ ወንጀሎች ላይ የነቀነቅነውን ዘገር (ጦር) እዚሁ ላይ ቸክለን ወደ ቅኝታችን ተከታይ ክፍል እናቀናለን።

ኢህአዴግ በኢትዮጵያ ህዝብ አመኔታ ለማጣቱና ድጋፍ ለመስፈጉ ከፊል ምክንያቱ፤ እንደ ፋሽስት ኢጣሊያ የድንበር፤ የባንዲራ፤ የነፃነት ጥያቄ ስላለበት ነው ብሎን ነበር - ብዕረተኛ አርበኛ ዓለማየሁ። ለመሆኑ ከፊሉ ምክንያትስ ምንድን ይሆን? እነሆ ዓለማየሁ በስፋት ከዘረዘራቸው የኢህአዴግ ወንጀሎች ከፊሉን እንደሚከተለው ይመለከቷል።

2. 'ለልማት' የውሻ ሞት የሞቱና በመሞት ላይ ያሉ ሰንዖች ናቸው?

የቀድሞው ጠቅላይ ሚኒስትር አቶ መለስ ዜናዊ በ2004 ዓ/ም ከማለፋቸው አስቀድሞ ለ21 ዓመት በመሩት የህወሃት/ኢህአዴግ መንግሥት ኢትዮጵያ በታሪካም ሆነ በሌሎች የአፍሪካ መንግሥታት ታሪክ ያልታየ የዕድገት፤ የልማትና የኢኮኖሚ ምጥቀት አሳይታለች እየተባለ ሲነገርና ሲደለቅ ተኖረ። ብዙዎች በውጪ ሀገር የሚኖሩ ኢትዮጵያውያንም ከእለት እንቅልፍ እየተቆጠቡ ጥረው ግረው በመሥራት ያጠራቀሙትን ዶላር ይዘው ሀገር ቤት ደርሰው በአዲስ አበባና ሌሎች ከተሞች መዝናኛዎች፤ ሆቴሎች፤ ዳንስ ቤቶች፤ የቱሪስት መናኸሪያዎች...ተዝናንተው፤ በአስፋልቱም መኪና ተከራይተው ተንሸራሽረው፤ ከአዳዲሶቹ ሰፈሮች ወይ ቪላ ወይ ፎቅ አርርተው...በንድም ተባድነው ወደ ፈረንጅ ሀገር ሲመለሱ - ከኢህአዴግ የኢኮኖሚ እድገት ዲስኩር በላይ ስለ ህንፃዎቹ ማማር፤ ስለ አስፋልቱ መንደርገድ፤ ስለ ሆቴሎቹ አውሮፓዊነት...ብዙ፤ ብዙ አስተዛዘቢ ነገር ሲናገሩ - ስምተናቸዋል በጆሯችን አይተናቸዋልም በዐይናችን።

ማን ይናገር የነበረ፤ ማን ያርዳ የቀበረ - ነውና፤ የዕውነት መስተዋት ገመና፤ ኑሮን ሳይሸሹ የኖሩ፤ በልማትና ዕድገት ግሬደሩ የታረሱ...እነርሱ ግን እንዲህ ይላሉ።

አርቤ ከተማ ስር የምትሰደው በደሰሳ ጎጆዎቻ አይደለም። በነዋሪዎቻ ህይወት ነው። አባራ የቃሙ የእግር መንገዶቻ ለነዋሪዎቻ የደም ስሮች ናቸው። የጉልት ካቦቻ መተንፈሻ ሳንባ፤ መሸታ ቤቶቻ የልብ ምቶቻ ናቸው። እነዚህን ድንገት ተነስቶ በዶሮ ስልት መጫር ሃላፊነትን ከግምት የከተተ ተግባር አይደለም። የግዴታሽነትና የምን ታመጣላችሁ መታባይ እንጂ...

አዲስ አበባ ከ3 (ሶስት) ሚሊዮን አንድ መቶ ሺህ በላይ ነዋሪዎች እንዳላት እላለሁ በ2009 በወጣው መረጃ መሰረት ተጠቁሟል። ከእነዚህ ነዋሪዎች ውስጥ 35% ያህሉ በህይወት መቆየታቸው እንደ ተዓምር የሚያስቆጥረው የድህነት ሥር ነዋሪዎች /ናቸው/። /በዚህ ስሌት/ ከአንድ ሚሊዮን በላይ ነዋሪ የአዲስ አበባን አባራማ መንገድ የኑሮው ደም ስር አድርጎ፤ የጉልት ካቦቻን ሳንባው፤ መሸታ ቤቶቻን የልብ ምት አድርጎ ተዓምራዊ ህይወት የሚያከናውን ነው። ይህንን ነዋሪ ከአካባቢው ላይ ማንሳት ዛፍን ነቅሎ እንደ መጣል ያለ ተግባር ነው። ነቅሎ መጣል፤ ነቅሎ መጣል...

የመኻል ባተሌ ነዋሪው ከመኻል ተነቅሎ ዳር ዳሩን ተደፍቷል። ምን ያህሉ በረሀብ፤ ምን ያህሉ በበሽታ ስር ይሆን? የፀጥታ እልቂት! የዝምታ ሞት! ይህንን ከተማዬን የሚማለዳት የሚታደጋት የለም። ብዙ የአዲስ አበባ ጎሰድቋላ መንደሮችና ነዋሪዎች ለዚህ የፀጥታ ሞት ተዘጋጅተው የሚጠባበቁ ይመስላል... ወይ ከተማዬ!

እውነትም ወይ ከተማዬ! ወይ አዲሳባዬ!

እነሆ ዓለማየሁ ገላጋይ 'ሲለክፈኝ ሳይሆን ሲጥለኝ አወቅሁት' ያለው የኢህአዴግ የልማት አውሎ ነፋስ ሊያለማው የሚገባውን የህብረተሰብ ክፍል ከስሩ ከመሰረቱ እየመነገለ፤ አዲስ አበባን በዶሮ ስልት እየመነቀረ...የሰንትና ስንት ነዋሪን ህይወት በቁም እንደቀበረ...የብሶት ዘገናን በሰበቀበት ብዕሩ ተናዟል።

እኛም እንላለን፤

አባራማ መንገድ፤ ደሰሳ ጎጆ፤ መሸታ ቤት፤ የእንጅራ፤ የጎመን፤ የቂጣ፤ የቆሎ...መሸጫ ጉልት...ሙዚየሞቻችን ናቸውና አይነኩ አይለወጡ አልወጣንም። ዕድገት፤ ልማት፤ ለውጥ 'እንዴት ተደርጎ አካኪ ዘራፍ' - አላልንም። ታዲያ ምንድን ነው ችግሩ? እነሆ ስለ ችግሩ ዓለማየሁን እናቀርባለን፤

አርቤ ቤት ላይ የምንወጣው ሰው ለማፍረስ ነው። የምንመዘው የህይወት ጉድ እንጂ የአርቤ ቤት ግድግዳ አይደለም። የምንንደው ስጋ እንጂ ጭቃ አይደለም።

እዚህ ነባር መንደር ላይ ሳያገናዝቡ ድጅኖ ማንሳት ጥፋት እንጂ ልማት አይሆንም። ከዚያስ? ተብሎ የማይጠየቅበት ፍጥነት ያለው የድሃ ቀብር ላይ እንጂ ህይወት ላይ አይደለም።

አዲስ አበባ የዶሮው ፖሊስ የጫረው ገላዋ ተገጣጥቦ ብዙ ግጥብጥብ ደሴቶች በብረት አጥር ተከትረው እየተዘጉ ነው። ተዘጋጅተው የሚጠብቁት ልማት ሳይመጣ የሙሽርነት ጊዜያቸውን የጨረሱ ብዙ ክትር ፍርስራሾች። አንዳንዶቹ ከአስር ዓመት በላይ በሌጣነት የዘለቁ ቦታዎች ናቸው። ለምሳሌ ግቢ ገብርኤል...ነዋሪዎቹና ነጋዴዎቹ ተካልበው ከተባረሩ ዓስር ዓመት ሆኖታል። ተሪስት ሆቴል መውጫ ላይ እንዲሁ ስምንት ዓመት ሙሉ በጋለሞታነት የቆየ ቦታ አለ። ብሄራዊ ቲያትር ጀርባ፤ አርቲስቲክ ማተሚያ ፊት ለፊት ጭር አዳሪዎቻን ዝናብ እንደመታው ውሻ ከላዩዋ ላይ ካራገፈች ሰባት ዓመት /አልፏል/...

ይህም ሆኖ ማፈናቀሉ አሁንም አልቆመም። የታጨቱ መሬቶች ሳይዳሩ ቆመው ቀርተው መንግሥት ጠለፋውን ጋብ ለማድረግ እንኳን ፈቃደኝነት አላሳየም። ከተፈናቀሉት የታነቁት፤ ከታነቁት ደግሞ የተዛተባቸው ይበልጣሉ። መንግሥት በእጁም በእግሩም የከተማ አጨዳ ላይ ተሰማርቷል። መሬትን እንደ መክሊት ቆፍሮ መቅበር ስራዬ ብሎ ተያይዞታል። ወይ ከተማዬ!

አዎ ዕውነትም ወይ ከተማዬ! ወይ አዲሳባዬ!

እንደው ለመሆኑ የልማት ሚዛኑ ምንድን ነው? የሰቆቃ፤ የዋይታና የፍዳ ህይወት ድንበሩስ የት ድረስ ነው? የኢህአዴግ ልማት - ነባር ሰፈሮችን መናድ - እኮ ግቡ ለማንና ምንድን ነው? ስለምን 'አዱ ገነት' ህይወት የሰጧትን - ሸገር፤ አዲስ አበባ - ያሰጁትን ነዋሪዎቻን እንደ ክፉ ድመት እናት ትቀረጭጭቸዋለች?...ለምን? እኮ ለምን? አዲስ አበባን ማን ይታደጋት? ማን ይማለዳት? ነዋሪዎቻንስ ማን ይታደጋቸው?

የህወሃት/ኢህአዴግ መንግሥት ፈጣሪና መሀንዲስ /አርኪቴክት/ የነበሩት አቶ መለስ ዜናዊ የአዲስ አበባን ነባር ሰፈሮች በግሬደር ማፈራረስና ነዋሪዎቹን እያካለቡ ዝናብ እንደ መታወ ውሻ ማባረር የጀመሩት ገና በጠዋቱ፤ ሥልጣን ጨብጠው አስር ዓመትኳ ሳይሰነቡ ነበር።

ደሳለኝ ጎጆዎች ተመንግለው፤ ነዋሪዎቻቸው ተባርረው ባደው መንደር - መሬቱ - በብረት አጥር ተከትሮ፤ የተረሳ መቃብር መስሎ - ባለሀብቶቹ እስቲገነቡ ዓመታት መክረሙ፤ ምኑ ነው ልማቱ? ለመሆኑ ከርታታዎቹ ነዋሪዎቹ የት ገቡ? ኑሯቸውስ እንደምን ተሻሻሏል? ካልሆነስ እንደምን ዘቅጧል?

ብዕረተኛው አርበኛ ዓለማየሁ 'ለልማት-ጥፋት' መሀንዲስ ለነበሩት የቀድሞው ጠቅላይ ሚኒስትር አቶ መለስ ዜናዊ 'አቤት!' ባለባት አንደኛው የብዕር ዘገር የሚከተለውን አንጥቧል፤

...ምንም በደልዎ ቢከብድ ወርዶ ማናገር እንጂ ወጥቶ ይቅርታ ማድረግ አይከብድም። እንኳን የቆምነው በአፀደ ሥጋ የሌለውም ለይቅርታ ወደ ሁዋላ አንልም። በደሌ ምንድን ነው? ይሉ ይሆናል።...በደልዎን አሁን ካሉበት ከላይኛው ቤተ መንግሥት እምብዛም ሳይርቁ ቁልቁል ይመልከቱ። ባድማ አይታይዎትም? ካልታይዎት ወደ ሽራተን አዲስ ሄደው መስኮቶቻቸው ወደ ሰሜን ከዞሩ ክፍሎች በአንዱ ብቅ ይበሉ። ያ ባድማ አይንዎ ላይ ይጋረጣል።

የዛሬው ባድማ ከሁለት ዓመት በፊት ሞቅ ያለ የድሃ ቤት የሚመስል ሰፈር ነበር። ሰፈሩ በሶስት የተከፈለ ነው። ፊት በር፤ ሥላሴ ገበያና አሮጌ ቁራ። እርስዎ የሚያውቁት በአራዳ ክፍለ ከተማ ስር ካሉ አንዱ ቀበሌ አድርገው ነው። የዚህ ቀበሌ ሰፋሪዎች ካካባቢያቸው ሳይወጡ መተዳደሪያቸውን እንደ ዶሮ እዚያው እየለቀሙ የሚኖሩ ነበሩ። ሰፈሩ ከሰድስት ያላነሱ ኢኮኖሚያዊ ክልሎች ነበሩት። ጨርቅ ተራ፤ ቁልፍ ተራ፤ ቅጠል ተራ፤ ሞጋ (ጫማ) ተራ፤ ደቦቃ፤ ብረታብረት ተራ።...እነዚህ 'ተራዎች' ድሃውን በኑሮ ሸክፈው የያዙ ናቸው።...

እንግዲህ "አረንጓዴና ፅዱ" የተሰኘው የልማት ምናባዊ ፖሊሲዎ መጥቶ ይህንን ተመጋጋቢ የኑሮ ይትባህል ከሰሩ መነቃቀረው። ያለ ምንም ጥናት ሰው በመጠለያ ብቻ ይኖር ይመስል የበሎኬት ድርድር ውስጥ ወሽቁት። አይ መለስ! መቃብርምኮ በድንጋይ ይሰራል። የኑሮ መፍትሄ ከሌለው ኮንዶሚኒየምም ያው የድንጋይ መቃብር ነው። የኑሮ መፍትሄ ያጡት ወጣት የአሮጌ ቁራ ልጆች...እናት አሮጌ ቁራን ሞታ የታጋደመችበት አጥንቷን እየጋጡ በላስቲክ ከለላ ይኖራሉ። ድንጋይ እየፈለጡ፤ ሚስማር እየለቀሙ፤ ማገዶ እየሰበሰቡ...ይሸጣሉ። እስከመቼ?...

እኛም እንላለን። አዎ እስከመቼ? ለዚህ ጥያቄ የአቶ መለስና መንግሥታቸው ኢህአዴግ ምላሽ 'አረንጓዴና ፅዱ' ልማታዊ ዘመቻ ማካሄድ ነው። ዘመቻው በማን ላይ ነው? ዘመቻው ከአንድ ሚሊዮን በላይ ግፉዐን ነዋሪዎቿን ያካተቱትን የአዲስ አበባን ነባር ሰፈሮች ድራሽ በማጥፋት ማፅዳት!

ለመሆኑ አዲስ አበባ ፅዱና አረንጓዴ ብትሆን የሚጠላ የትኛው አዲሳቤ የትኛው ኢትዮጵያዊ ነው? ፅዱነቷና አረንጓዴነቷ ግን ራሷን እያቃጠለች ጭስና አመድ ሆና በመክሰም መሆን አለበት እንዴት? ህዝብን በመጠየቅ አርቆ መወርወር 'ልማታዊነት፤ ፅዱነትና አረንጓዴነት' ይሆናልን?

የህወሃት/ኢህአዴግ መንግሥት ከዓለም ባንክ፤ ከአውሮፓ ዩናይትድ ኪንግደም ከምዕራባውያን መንግሥታት የሚመፀውተው ነገር ግን እንደ ሸክሽክ ጆንያ የማይሞላውና አየሁ የማይለው በቢሊዮን የሚቆጠር ዶላር በሥራ መዋሉን ማሳያ፤ ማስመሰያ - የድሃው ሰፈር እየተመነቀረ ህብረተሰቡ ያለ አንዳች የዕለት ተዕለት የኑሮ ዋስትና በብሎኬት ውስጥ እንዲታገር ማድረጉ ምኑ ይሆን ልማቱ? ምኑስ ይሆን ፅዱት አረንጓዴነቱ? ሰው በብሎኬት ብቻ ይኖር ዘንድ ይቻለዋልን?

ደራሲ ዓለማየሁ ገላጋይ ጠቅላይ ሚኒስትሩን በሞገተበት ፅሁፍ እንዲህ ይላል፤

...እነዚያ በልብሱም፤ በቁልፉም፤ በሞጋውም፤ በበሰበሰ ብርቱካኑም...ነፍሳቸውን ቋጥረው የቆዩት ጎረቤትዎችዎ እዛው የኮንዶሚኒየም ግዙታቸው ውስጥ በሞት እየረገፉ ይገኛሉ። በአንድ ዓመት ብቻ አንድ መቶ ባተሌዎች በግፍ አልቀዋል። እስኪ አንድ ጥያቄ ላቅርብልዎ፤ የአረንጓዴና ፅዱነት ተልዕኮ የሚለካው ቆሻሻውን ድሃ እና ቡላማ ኑሮውን በማውደም ነው? እንደ ደረቅ ቆሻሻ አርቆ በመቅበር? ከምሮ በማቃጠል? እንደ ሙጃ በመደዳ በመዘለስ?...በደልዎ ይሄ ነው!

አዎ እውነት ብለሃል ዓለማየሁ! የጣዕር ድምፅ አውጥተህ አሰምተኻል። የፀጥታ ሞት ሚቶቹን ኑዛዜ 'ኤሎሃ' ብለሃል። የህወሃት/ኢህአዴግ መንግሥት 'አረንጓዴና ፅዱ ልማት' የኢትዮጵያውያን መለያ የሆነውን ሥነ

ልቦናና የአኗኗር ይትባህል ማጥፋት ነው። ለመሆኑ የዚህ ዲያቢሎሳዊ ዓላማ ቤተ መከራ የሆኑት አዳዲስ ቀበሌዎች ህይወት ምን ይመስላል? ዓለማዊሁ እንዲህ ይላል፤

አዳዲሶቹ ከተሞች ላይ ህይወት አይታይም። የህንፃዎቹ አኗኗር ስር የሰደደና እርስ በርስ የተደጋገፈ አይደለም። ዕድሩ በኢንፎርሜሽን ዕቅድ በባንክ፤ የአገር ሽማግሌው በችሎት፤ መተሳሰቡ በሥነ ልቦና አማካሪ ተተክቷል። ጉርብትናው ባለመደራረስ ህግ ሞቷል። የከተማ ዘላንነት ተሰፋፍቷል...

እነሆ 'ማን ይመስከር የነበረ፤ ማን ያርዳ የቀበረ' ማለታችን ለዚህ ነበር። እርግጥ ነው ኢትዮጵያ ሸቀጥ አምልኮው የሆነው ዘመነ ካርታሊዝም እንደ ዘንድ ወገን ጠምዘዘ፤ ትንፋሽን ሰቅዞ፤ ጉራማይሌ ዘመን ውስጥ ገብታ ትቃትታለች።

እንደ 'አክቶቸስ' እጅ ብዙው ዓለም ዐቀፍ ካርታሊዝም በህወሃት/ኢህአዴግ አብዮታዊ ዲሞክራሲ አዝማችነት ዘንድ ምላሶቹን በየዘርፉ ሰዶ - ዕቅድን በባንክ ዕድሩን በኢንፎርሜሽን ሊያንቀ፤ መተሳሰቡን - 'አንቺ ትብሽ አንተ ትብስ፤ አንተም ተው አንቺም ተይ' በአገር ሽማግሌ መወቃቀሱን፤ መደኛኛቱን - በአማካሪ 'ጠቢባን' ቢያፍን፤ መኖሪያን በሊዝ ቢያሰጥ...ሌላ ሌላውንም የኢትዮጵያውያንን አኗኗር ይትባህል ሊያጠፋ ቢዝግዝ...የገበሬው አኗኗር 'በቻይናው፤ በህንዱ፤ በሳውዲው..' ዲታ፤ አናት አናቱን ቢመታ...ኢህአዴግን በሥልጣን እስካኖረ ለህወሃት እስከተመቻ፤ ኢህአዴጋውያን ተጃሮችን እስከፈጠረ...እንግዲህ ልማት ማለት ይኸው ነው፤ ለነበረከት ለነሰበሃት፤ ለነአዜብ ለነሳሞራ፤ ለነአባዱላ ለነሃይለማርያም...

እንመለስ ወዳለማዊሁ፤ ...የተቀጠፈው ሳይበላ ሌላ መዘንጠፍ እውነት እንደሚባለው የልማት ነው ወይስ የጥፋት? የማልማት ነው የማበላሸት?...የነባር መንደሮችን አኗኗር መንግሥት ፈርቶታል። መተሳሰቡ፤ መተዋወቁ፤ መደጋገፉና አለመፈራራቱ ከዚህ ቀደም ለነበሩ አመጾች በር ከፋች እንደሆነ ተገንዝቧል። በተመሳሳይ ችግር ላይ የተጣደ ተደጋጋፊ ማህበረሰብ ቱግ ብሎ የተነሳ ዕለት ከአጠገቡ የሚጠራጠረው የለምና ወደፊት ብቻ መቀጠሉ ዕሙን ነው።

ስለዚህ መንግሥት ልማት ሳይሆን 'ብወዛ' ላይ ነው። አንዱን መንደር ሃያ ቦታ በትኖ አንድ የማይተዋወቅ ማህበረሰብ የመፍጠር ፍላጎት። የሚፈራራ፤ የማይደጋገፍ፤ የማይተሳሰብ ተጠራጣሪ ማህበረሰብ ለአምባገነንነት ምቹ እንደሆነ ግልፅ ነው። እናም መንግሥት ልምድ ባለው ቁጥርተኛ ቅልጣፌ መንደሮችን እንደ ካርታ ይበውዛል። በዚህ መካከል ነባሩ ነዋሪ ይታመሳል፤ ይመሰቃቃላል፤ ፀጥተኛ ሞት ይሞታል። ወይ ከተማዬ!

ብዙ ሃላፊነት የሚሰማቸው መንግሥታት እርጌ ከተሞችን ከመመነቃቀር ታቅብዋል። ጥፋቱ ብዙ፤ ስብራቱም የማይጠገን እንደሆነ ያውቁታልና ነው። ለምሳሌ ግብፅ "አሮጌዎን ካይሮ" እንዳለ ትታ 'አዲሷን ካይሮ' ጥቂት ፎቅቅ ብላ ገንብታለች። ምክንያቱ ደግሞ የአሮጌዎን ከተማ አባራማ መንገድ ደም ሥራቸው፤ ጉልቶቿን ሳንባቸው፤ ሺሻ ቤቶቿን ልባቸው...ያደረጉ ነዋሪዎች መኖራቸው በመታወቁ ነው። ናይጄርያም በቅርቡ ተመሳሳይ ርምጃ ወስዳለች። የአሮጌዎን ሌጎስ ዋና ከተማነት ለነዋሪዎቿ ትታ አቡጃን አዲስ አቋቁማለች። ይህ ሃላፊነትን በቅጡ መወጣት ነው። አዲስ አበባ፤ አዲስ አበባ ግን 'ባልበላውም ልጫረው' የሚል የዶሮ እልህ በተጠናወተው መንግሥት ሥር ወድቃለች። ወይ ከተማዬ!

ዕውነትም ወይ ከተማዬ! ወይ አዲስ አበባዬ! ወይ ኢትዮጵያዬ!

3. ነጋዴው መንግሥትና ኢኮኖሚው

ጥንታዊዎቹ ፋርሶች ከእኛ ጋር የሚመሳሰሉ ሶስት ንጉሦች ነበሩዋቸው። ይህንን የሚነግረን የመጀመሪያው ግሪካዊ የታሪክ ሰው ሔሮዶቶስ ነው - ሲል ይጀምራል ብዕረተኛው አርበኛ ዓለማዊሁ። አያይዘም ፋርሶች ቁርስ' የተባለው ንጉሥ እጅግ አዛኛቸው ስለነበር 'አባት' ነው ይሉታል። ልክ እኛ አጤ ምኒልክን 'እምዬ' እንደምንለው። አሁንም ፋርሶች 'ካምቤሲስ' የተሰኘ ንጉሣቸው ብዙ የግፍ ሥራ ስለዋለባቸው 'ጨካኝ ነው' ይሉታል። እኛ መንግሥቱ ሃይለማርያምን እንደምንወቅሰው መሆኑ ነው። 'ዳርዮስ' የተባለ ንጉሥ ደግሞ ሊያገኝ በቻለበት ሁሉ ለማትረፍ የተነሳ በመሆኑና ህዝቡን በግብር አስጨንቆት ስለነበር ፋርሶች 'ነጋዴ ነው' ይሉታል። አሁን እኛ ይህን መንግሥታችንን /ኢህአዴግን/ እንደምንወቅሰው ማለት ነው።

ዓለማዊሁ ገላጋይ 'ኢህአዴግን እከስሳለሁ' በሚለው መድብሉ የክስ ዝርዝር አወቃቀሩ፤ የጥፋት መጠን አደራደሩ፤ የታሪክ እማኝ የዕውነት ዳኛ አመራረጡ፤ ለኢህአዴግ 'ይግባኝ' አይመቹም። የዕውነት ዘር ይዘራሉ እንጂ፤ ሀቅ አርግዘው ሀቅ አምጠው ለሀቅ ይፋረዳሉ እንጂ፤ የኢህአዴግን ወንጀሉን ውድቅ ክሱን ዝቅ ለማድረግ አልተፈጠሩም። ለኢህአዴግ 'ይግባኝ' አይመቹም!

ዓለማዊ ስራን ሲያጠናክር ዘረ-ቃሉ እንዲህ ይወርዳል፤

ወታደራዊውን መንግሥት የተካው የኢህአዴግ መንግሥት ከ"ነፃ አውጪነት" ወደ "ባርነት ከታችነት" የተሸጋገረው በንግድ ነው። እንኳን ዜግነትን ሰው መሆንን እንኳን ከግምት ያልከተተ የንግድ አባዜ ተጠናውቶታል። መሸጥ የለመደ ነውና የለበሰነውን፤ የተረሰነውን፤ የቆሞንበትን፤ የተቀበረንበትን ያስማማል።

ለዚህ መንግሥት ኢትዮጵያዊ ሁሉ ነጋዴ ነው። ቤተሰብ የንግድ ሽርካ ይመስለዋል። አባት ለልጁ የሚናዘዘው በንግድ ኮንትራት አግባብ ነው ብሎ ደምድሟል። አባት ሲያወርስ፤ ልጅ ሲወርስ ከነፍስ አባት ቀድሞ የሚገኘው መንግሥት ነው። በዚህ የአባትና የልጅ "የንግድ ልውውጥ" (ውርስ) ግብር መቀበል የጀመረው ለዚህ ነው።

በዚህ መንግሥት የምንበላው ለማትረፍ ነው። የምንጠጣው ለማትረፍ ነው። ማኘክ ንግድ ሲሆን መዋጥ ትርፍ ነው። እኝኮ የሚውጥ ሁሉ የተጨማሪ እሴት ታክስ (ቫት) የተጣለበት ለዚህ ነው፤ ይላል ብዕረተኛው።

አጅብ ነሽ አገር!

በደርግ ኮሚሽን መንግሥት ዘመን ኢኮኖሚው 'ባለሀብት እርገጥ' ነበር፤ እዛው ሞላ እዛው ፈላ። በሀሃት/ኢህአዴግ ዘመን "ነፃ ንግድ" መጣና ነጋዴው መንግሥት ተነጋጅ ህዝብ ሆነና አረፈው። ነጋዴው መንግሥት እየገፈፈ ማትረፍ ሳያንስ፤ የተጨማሪ እሴት ታክስ ማነቆው ይባላል!

ኢኮኖሚያቸው የዳበረ፤ የበለፀጉ ባለ ኢንዱስትሪ አገሮች ከሚባሉት አንዱ የዚህ ቅኝት አቅራቢ የሚኖርባት አውስትራሊያ ናት። አንድ የአውስትራሊያ ሰራተኛ በሰአት አነስተኛ መነሻ ክፍያው ከ15 (አስራ አራት) የአውስትራሊያ ዶላር ይጀምራል። በአውስትራሊያ ማህበረሰብ ውስጥ እንደ "ተጨማሪ እሴት ታክስ" /ቫት/ አይነት "የሸቀጥና የአገልግሎት ታክስ" /ጂኤስቲ/ የሚባል አለ። ይህ የታክስ ዐይነት በሥራ ላይ የዋለው በቅርቡ ሲሆን ለዛውም በዘመኑ በነበረው የመንግሥት ምርጫ ወቅት ተፎካካሪው ፓርቲ ሀሳቡን ለህዝብ አቅርቦ ህዝብም ይህንን ሀሳቡን ተገንዝቦ ይጠቅማልም ብሎ ስለመረጠው ነበር። እንግዲህ ልብ በሉ። ይህ የአውስትራሊያ መንግሥት በስራ ላይ ያዋለው የታክስ አይነት ሀገሪቷ በድህነት እየሞቀቀች፤ ህዝቡ ከእጅ ወደ አፍ የሆነ ህይወት እንኳን በማይመራበትና በድህነት ወለል ላይ በሚገኝበት ሁኔታ ውስጥ ሆኖ አይደለም። በዚህ ታክስ ህዝቡ በሚገዛው ሸቀጥ ወይም ውል ላይ 10% ተጨማሪ ይከፍላል፤ የነፍስ ወከፍ ዓመታዊ ገቢውም ይህንን ያደርግ ዘንድ ያስችለዋልና!

በአንፃሩ የኢትዮጵያ ማህበረሰብ በድህነት ወርዶ የተፈረጀ፤ ሥራ አጥነት የተንሰራፋ፤ ድምሩ ማህበረሰብ ጭሮ አዳሪ፤ ከእጅ ወደ አፍ ብቻ የሆነ ህይወት የሚመራ። አንድ ኢትዮጵያዊ የቀን ሰራተኛ ከጠዋት እስከ ማታ (ዘጠኝ፤ አስር) ሰአት ላቡን አንጠፍጥፎ ጥሮ ግሮ የሚያገኘው ገቢ በሰአት ተሰልቶ ሳይሆን በቀን ውሎው ከአንድ ወይም ከሁለት ዶላር አይዘልም። እነሆ ነጋዴው መንግሥት የህዝቡንና የአገሪቱን ሁለንተና ሰሺዮ ኢኮኖሚ ህልውና ገፍቶ ከዚችው ገቢ ላይ ነው "የተጨማሪ እሴት ታክስ" /ቫት/ ከሰቅ በደረጃው አንስቶ የሚገፈው። "በእንቅርት ላይ ጆሮ ደግፍ" ይሏል እንዲህ ነው።

ኢህአዴግ "ከነፃ አውጪነት" ህዝቡን ወደ "ባርነት ከትቷል" ሲል ዓለማዊ መክሰሰ፤ መያዣ መጨበጫ በሌለው ህይወት የሚዳከረውን ባተሌ ህዝብ ያለ ርህራሄ በመግፈፍ ላይ ያለ ለትርፍ ብቻ የቆመ ነጋዴ መንግሥት መሆኑን ለማንጠር ነው።

እንንቀስ፤ ከዓለማዊ ስራ፤ ...እዚች አገር ላይ ንግድ መንግሥትና ህዝብ የሚገናኙበት ብቸኛው ማዕከል ሆኗል። መንግሥትን የምንፈልገው አብድሮን እንድናተርፍ ብቻ ይመስለዋል። እሱም የሚፈልገን አራጣ ሊበላብን። ህዝብ ለመንግሥት እንደ ተቀናቃኝ ባላንጣ ይታያል። መንግሥት ህዝብ እንዳያጭባብረብረው የሚጠነቀቅ ነጋዴ ነው። ስኳር በጨረታ የሚሸጥልን ከጥንቃቄዎቹ በአንዱ ሲጠቀም ነው።

መንግሥት የገዛ ህዝቡ የሚበላውን ውጪ ካለ ገበያ ጋር ያወዳድራል። ኬንያዊውን በዋጋ ካልበለጠን የገዛ በቆሎአችንን አንበላም። አሜሪካዊውን በዋጋ ካልበለጠን የገዛ ቡናችንን አንጠጣም። ሳውዲ አረቢያውን በዋጋ ካልበለጠን የገዛ ከብታችንን አንበላም። ከህንዱ ነጋዴ የተሻለ ዋጋ ካላቀረብን የገዛ መሬታችንን አናርስም።

...ገቢ ሸቀጥን ከውጪ ጥሬ እቃ ጋር ለማመጣጠን ስንቶቻችን ጠማችንን አደርገን? ሠሊጥ ካየን ስንት አመታችን ነው? ቡና ስንት ገባ? ስጋ ስንት ሆነ? ጥራጥሬስ?...ያገኘነውን ተፈላጊ ነገር እያጋፈፍን በመላክ ቤታችንን አልዘጋንም? ቤተሰባችንን አልበተንንም? ጎዳና አልወደቅንንም?...

አዎ ሀቅ ነው ዓለማዊሁ! አበው ተናግረው ነበር በብሄል፤ 'ሰው እንደ ቤቱ'ጂ እንደ ጎረቤቱ አይኖርም ሲሉ። ሀወሃት/ኢህአዴግ ግን ጆሮ የለውም። ለአቶ መለስና ጀሌዎቻቸው የአበው ብሄል 'ነፍጠኛ' ነው። እና አንጡራው ኢትዮጵያዊ ሥጋ በላ አልበላ፤ ሠሊጥ ኖረው አልኖረው፤ ቡና ጠጣ አልጠጣ፤ ጥራጥሬ አገኘ አላገኘ...የኢህአዴግ ራስ ምታት አይደለም።

እነሆ ብዕረተኛውን ያቀርቧል፤ ...መንግሥት ከጥላው ጋር በመውደድ ከህልሙ ጋር በመጫካር ...ጩኸት የሚሰማ ጭንቅ የሚረዳ አልሆነም። "በቡሃ ላይ ፎረፎር" እንዲሉ መንግሥትም የአገር ውስጥ ቻይና ሆኗል። እንደ ማሰሮ አገንፋይ፤ እንደ ድስት አብሳይ...ቅኝቱ "አምጡ፤ አምጡ" የሆነ ሸቀጥ...

ለትምህርት የወጡ ልጆች ጠኔ እየጣላቸው ነው። በሰራ የደደሩ እጆች ለምጭዎት እየተዘረጉ ነው። አፋሪም እናቶች የሰው ፊት እንደ እሳት እየገላመጣቸው ነው። ህፃናት ለሴተኛ አዳሪነት እየተዳረጉ ነው...በዚህ ሁሉ መካከል፤ የመንግሥት ነጋሪት ይጎሰማል። "ገብር፤ ገብር" ይላል። እንግዲህ ከጎናችን ማን አለ?

መንግሥታችን ለችርቻሮ ተቀምጧል። ፖሊስ፤ ህግ፤ አዋጅ፤ መመሪያ... "ሸቀጦቹ" ናቸው። ስለ አቅርቦታቸው ይቤዠናል። ተምኖ ይቀበለናል። ወስኖ ይወርሰናል...ከመንግሥታችን ጠባይ ውጪ ነጋዴነቱ አይሉብናል።

ሊያገኝ በቻለበት ሁሉ ለማትረፍ የተነሳ የሚመስለው መንግሥታችን ስርቻ ለስርቻ እያሳደደ ገቢውን በማሳደግ ላይ ይገኛል። ከጥላው ለመጫካር፤ ከህልሙ ለመውደድ...የማይደራደርበት ዘርፍ የለም። ችለን የማናንቀሳቅሰውን ሽክም ለመጫን ማገናዘቢያ ሰአት አልመደበም፤ ከ"ገብርና አምጣ" ውጪ ከበሮና ጭብጨባ የለውም። እንግዲህ ከጎናችን ማን አለ?

እኛም እንላለን። እርግጥ ነው ግብር ጥንትም ነበር። መንግሥትም ጥንትም ነበር። ግብርና መንግሥት መንትዮች ናቸው። አንዱ በሌላው ውስጥ ይኖራል። ይፋፋልም። ሁለቱም ተዋህደው እየኖሩ እዚህ ደርሰዋል። መንግሥት የሚያስገብረው፤ ህዝብም የሚገብረው መንግሥታዊ ሥራን ለማካሄጃ እንዲረዳው ነው። መንግሥት መንግሥትነቱን ትቶ እንደ መንግሥትና እንደ ህዝብ አስተዳዳሪነት ማሰቡንና መተግበሩን አቁሞ ነጋዴ ከሆነ ግን ያኔ - አገር ተጋጠ፤ ዜጋ ቀለጠ፤ እነሆ ይህንን ሀቅ ሲያስረግጥ የዓለማዊሁ ዘገር ብዕር እንዲህ ይላል፤

ስለ ሰዎች ዋይታ የግሬደሮች ጩኸት ምላሽ ይቀርባል። ስለ ቤተሰብ መፍረስ የመንገዶች መገንባት እንደ ምክንያት ይሰጣል። ስለ ሰው ልጅ ሆድ ባዶ መሆን የምድር በህንፃ መጥገብ እንደ ማካካሻ ይሆናል።...የሰው ልጅ በሸቀጦች ብቀላ እንደሚሳደደው ሁሉ ማዕከላዊነቱን በግንባታዎች ተነጥቋል። መንግሥት ከህዝብ ይልቅ ግንባታዎችን ወደማስተዳደር ተሸጋግሯል። ከአገር ይልቅ የግንባታዎችን ለዐላዊነት ይጠብቃል። ከድንበር ይልቅ ለግንባታዎች ዘብ ይቆማል።...

እዚህ መካከል እኛ አለን። በቻይና ሸቀጥና በመንግሥት ግንባታ መካከል ተደፍጥጠናል። በግራ ለቻይና በቀኝ ለመንግሥት እንሰራለን። በምትኩም ህልምና ቁጥር እንወርሳለን። ጥላሎት እናከማቻለን...

ዕውነት አንጥብኻል ዓለማዊሁ፤ እኛም እንመሰክራለን፤ የሚያገቅ ሀቅ ነው እንላለን። አዎ፤ ኢህአዴግ የአገሪቷ ኢኮኖሚ ዕድገት ተወንጭፏል ይላል፤ ተመንጥቋል። በሁለት አሃዝ /ዲጂት/ ገቢያችን ተመንድጓል ሲል ይጩከራል። ታዲያ ገቢው የት ገባ? ስለምን ከዓመት ዓመት ተሻግረን ሁለት አስርታትም እንኳ ዘልቀን ምንየ የአንጡራው ኢትዮጵያዊ የህይወት ለውጥ እንደ ግመል ሽንት የሁዋሊት ሆነ? ምንየ እያደር ከድጡ ወደ ማጡ ወረደ?

የአንጡራው ኢትዮጵያዊ ፀጥተኛ ሞት፤ ከሞቱት በላይ ከቆሙት በታች ፍጭርጭርሽ ህይወት፤ እንደው ከቶ...ሁሉ ተከፍቶ ሳይህን እንደው ተገርብበ፤ ሲመለከቱት ምን ይመስላል? እንደምንስ ያሳምማል?

ሠፈር ክልሉን እየዘረ፤ አገር ቀዬውን እያካለለ፤ የአንጡራውን ዜጋ ህይወት የተጋራ - ብዕረተኛው አርበኛ፤ እነሆ ሲያብራራ...

...በዙ ምግብ ቤቶችን ለመጎበኘት ሞክሬያለሁ። ሁሉም ከተመጋቢ ፊት የሚያነሱትን ትርፍራሬ ለተቸገረው መመጫውት ካቆሙ አመታት ተቆጥረዋል። ተረካቢዎች አሉዋቸው። ከሶስት መቶ እስከ አራት መቶ ብር ይሸጡታል። ከቀን ወደ ቀን የትርፍራሬ ዋጋ እየሻቀበ ነው። በችርቻሮ፤ በስኒ ማስቀመጫ እየተሰፈረ እስከ አንድ ብር ከሃምሳ ሳንቲም ይሸጣል። አንድ ሰው ለመጥገብ ቢያንስ ስምንት ብር ያስፈልገዋል። ከብሩን፤ ቅርሱን፤ ልብሱን...ያገኘውን ሸጦ ይምጣ...ወዴት እያመራን ነው?

መቼም የእኛ ቁሳር (ገዢ)...ልግሰና ያደርጉልን፤ እህል ይሰፈራልን፤ ዘይት ይመዘኑልን አይወጣንም። ነገር ግን እንደ ዶር ጭረን ያገኘውን እንደ ጫጫት ካፍ ካፋችን መልቀማቸውን ቢተውን መልካም ነበር። ደሳለኝ ምግብ ቤቶች ድረስ ወርደው 'ካት' ይሉት መልቀሚያ መንቆራቸውን በፍጥነት ከመጠቅጠቅ ቢገቱልን በቀይቸን ነበር። እንግዲህ ይህ የቀሳሩ ሸክም እስከ ትርፍራፊው ድረስ ወርዶ ኢትዮጵያዊ መተዛዘናችንን ነሳን። ነባር ጨዋነታችንን አሳጣን...

እዚህ ዘመን ላይ ከግብር ጋር ተያይዞ እንደ ቀይ ሸብር ዘመቻ ቤት ለቤት በተካሄደው የግብር አሰሳ ብዙ ጭሮ አዳሪዎች እጃቸውን አጣጥፈው እንዲቀመጡ ተፈርደዋቸዋል። ሻይ በፔርመዝ እያዘረች የምትሸጥ የልጆች እናት ሱቅ ሳይሆን ጥጋት ቢጤ በ-ና ማፍያዎ በመታሸጉ ወደ ደቡብ ሱዳን ለመሄድ መገደዷን በአይን እማኝነት ያየሁት ነው። እንጅራ እየጋገሩ ለትናንሽ ሆቴሎች የሚያቀርቡ አንዲት እናት በአዲስ ንግድ ፈቃድና በዳግም ምዝገባ ሰበብ እጅ እግራቸው ታሰሮ ተቀምጠዋል። በደንበኞቻቸው የግብር ከፋይነት መለያ ቁጥር ካላወጡና ህጋዊ ደረሰኝ ካልሰጡን እንጅራ አንረከብም የተባሉት ወይዘሮ የቤተሰብ ሃላፊና የልጆች እናት ናቸው።

ከእንዲህ ያለ ሮሮ በስተጀርባ ያለ ልማት እንዴት ያለ ነው? ከገዛ ሥጋ መዋጮ እንዲደረግለት የታሰበው የሰማየ ሰማየት ጉዞ የት ያደርሰናል?...ለመሆኑ ወዴት እያመራን ነው?

አዎ እኛም እናስተጋባለን፤ ወዴት እያመራን ነው? ለመሆኑ በህወሃት/ኢህአዴግ ዘመን በኢኮኖሚ መጠቀሻ የተባለችው ኢትዮጵያ ስፍር ቁጥር የሌላቸው ዜጎቿ በኢትዮጵያ ቀዳሚ ታሪክም ሆነ ወይም ድሃ በተባሉት የአፍሪካ መንግሥታት ታሪክ ታይቶም ሆነ ተሰምቶ የሚያውቅ በስኒ ማስቀመጫ እየተሰፈረ የሚሸጥ ትርፍራፊ ምግብ ተመጋቢ እንዴት ሊሆኑ ቻሉ? ይህ ውስጥን ካላመሰ፤ ሲቃው ካላጠለጠለ፤ የኑሮው ዝቅጠት የቁም ነፈዝ ካላደረገ ሌላ ምን? መንግሥት ለትረፍ ድልበት፤ ለህልሙ ስምረት...ከዚህ በላይ እንደምን አድርጎ የዚህን ህዝብ ሰብዕና ማድቀቅ ይችላል?

እነሆ አስቀድሞ የጨለፍነው የኑሮ ገመና የአዲስ አበባውን ነውና፤ ዓለማየሁን ተከትለን እስቲ ደግሞ ወደ ሐዋሳ እናቅና...

ሐዋሳ ነቃች። እንደ አራስ ህፃን ከፈገግታ ጋር እንቅልፍ የጠገቡ አይኖቿን ሲታሻሽ ታየች። የፍቅር ሀይቅ እንደ ዝናር የታጠቀችው ከቀለህ የማይበልጡ ሱቆችም ተከፈቱ። የሚከፈቱት በብሰራት እንጂ በተዘጋ በራቸው አይደለም። ምክንያቱም አብዛኞቹ ሱቆች በር የላቸውም። ዓሳ መጥበሻ የብረት ቁፍቸውን እንስተው፤ በ-ና ማፍያ ስኒያቸውን አዝለው፤ በር የሌለው ሱቃቸውን ትተው ይሄዳሉ። ጠዋት በማለዳ ተመልሰው ሲያሰነዳዱና ውሃ አርከፍክፈው ሲጠራርጉ የሱቁ መክፈት ብሰራት ተነገረ ማለት ነው...

ከሐዋሳ ጠዋት ጋር ወደሚዳበለው የጀበና ቡና አመራሁ። የህፃን ልጅ አልጋ የሚያክል ረከበት ብዙ ሳቂታ ስኒዎችን ታቅፎ ጠበቀኝ። አንዲት ትልቅ ጀበና የጣደች ጠይም ልጅ እንደ ስኒዎቹ እየሳቀች ተቀበለችኝ። ከስኒዎቹ እጅግም ከፍ የማይሉ ብዙ ጀበናዎች ልጅቷን ከበዋታል። አይቼ የማላውቀው አይነት ጀበናም አለ።...ልጅቷ የጀበናዎቹን መምጫ አካባቢ ጠቆመችኝ።

“ይሄ ከአዲስ አበባ ነው”
“እሺ”
“ይሄኛው ከትግራይ ነው” ቡናው በአፉ ነው የሚቀዳው።
“እሺ”
“ይሄ ደግሞ ከደቡብ ነው።...ከሐረር...ከመቼ አካባቢ...”

ለካ አንድነት ነው በጀበና የተወከለው። ሐዋሳ አሰባሳቢ መሆኗ ነው። አንዱ ጀበና ከሌላው ጋር ተሰባጥሮ ተቀምጧል። ጀበናን ከጀበና የሚለየው ቅርፅ ብቻ ነው። ቻርተሩ፤ ፖሊሲው፤ የክልል መንግሥቱ...አይደለም።...

ሐዋሳ መስተንግዶዎ ፅንፍ-አልባ ነው። ከፍ ብሎ መዝናናት ለሚፈልግ እስከ “ሃይሌ ሪዘርት” አለለት። ዝቅ ማለት ለሚሻ “አምራ ጊደል” አለለት...አምራ ጊደል እንደ እናት ፍጡር ከፍጡር ሳይለይ ሁሉንም የሚያቅፍ፤ የመጣ የማይመለስበት መዝናኛ ነው።...

“አምራ ጊደል” ከታንኩቱ ይበዛል። የሚታየው ሁሉ አስደሳች አይደለም። የዓሳ ሾርባ የሚቀቀልበት ጎስቋላ በርሜል አካባቢው ላይ ከሚታዩት ሰዎች እንደ አንዱ ይመስላል። ሐዋሳ የገፋቻቸው የሚያፈገፍጉት ወደዚህ

ነው። ህፃናቱ ሎሚ፤ ቂጣ...ይዘው በየተስተናጋጁ ስር ይሹለክለካሉ። ሁሉም የመሬት ቁራሽ እንጂ የሰው ፍጡር አይመስሉም። አፈር ጎርሰው አፈር ለተሰሰው “ሎሚ፤ ቂጣ” ይላሉ...

የሚሰቅቅ ትዕይንት የሞላበት አካባቢ ነው። ከሎሚና ከቂጣው ጋር አይናቸውም በላተኛው አጎራረስ ላይ ይንከራተታል። ዓሳ ጠባብ ከበላተኛው ፊት ያነሳውን የዓሳ አጥንት የቆሻሻ በርሜል ላይ ሲደፉ ከጭልፊት የፈጠኑ ልጆች እንደ ዝንብ ግር ብለው ይሰፍሩበታል። ስጋ ይኑረው አይኑረው ሳይረጋግጡ በእጃቸው አፍሰው ራቅ ይላሉ። ከዚህ በሁዋላ ነው የሚበላው ከሚይበላው የሚመረጠው። አቧራ የለበሰ ፊታቸው በዓሳው ቅባት አፋቸው ጋ ብቻ ወዝቶ ይመለሳሉ።

“ሎሚ...ቂጣ” አዙሪታም ህይወት።

ደግሞ ሌሎች ህፃናት አሉ። ሎሚና ቂጣ አይዘቱም። “አገልግሎት ሰጪዎች” ናቸው። ፀጉረ ልውጥ ሲያዩ “ዳንስ ትፈልጋለችሁ?” ይላሉ የሲዳምኛ ቃና ማለው አማርኛ። “አንድ ዳንስ አንድ ብር ነው” ያግባባሉ።...አራትና አምስት አፈር ለበሰ ህፃናት የመኖር ፍጭርጭርሻቸውን በዳንስ ያሳዩዎታል።...ለኢንተርቴይመንቱ የሚከፍሉት ዋጋ ካለባቸው ችግር አንፃር ምንም ሆኖ መታየቱ ግድ ነው። አንድ ብር ላንድ ዳንስ፤ ለኑሮስ?

አሞራ ገደል የሐዋሳ ሀፍረተ ገላ ነው። መዝናናትም በነውር ነገሮች መካከል የመሹለክለክ ጅብዱ ይሆንበዎታል። እጅግ የሚያስቅቀው የህፃናቱ ነው። ቀኑን ሙሉ ለመኖር በመፍገምም ያሳልፋሉ። ሆድን ለመሙላት፤ ህይወትን ለማቆየት ብቻ። በተረፈ እነዚህ ልጆች ጭንቅላት ውስጥ “ነገ” የለም። ዛሬ ዋስትና አጥታ የምን ነገ?

እነሆ ደራሲው ከአሞራ ገደል፤ ሐዋሳ ከቀዳቸው አንገት አስደፊ፤ አንጀት አጣፊ፤ ልብ አንሰፍሳፊ፤ ሰፊ የመኖር ፍጭርጭርሽ ታሪኮች ለቅኝታችን ናሙና የነቀስነው ይህን ይመስላል፤ ኑሮ ካሉት መቃብርም ይሞቃል - እንዲሉ። ህወሃት/ኢህአዴግ እንደ መንግሥት ዘመነ መንግሥቱ እየተቆጠረ ዓመታት በገፉ ቁጥር...የድምሩ ኢትዮጵያዊ ህይወት ለውጡ - አዛውንቶች አፋራማ ለሆነ ልመና፤ ወጣቶች መያዣ መጨበጫ በሌለው የኖሮ አዘቅት ውስጥ በስራ አጥነት...ተስፋ በጨለመበት ህይወት ዛሬን ተንጠራውዞ ማለፍ፤ ህፃናት ለሰቆቃ የኑሮ ፍጭርጭርሽ...ተዳርገው መታየቱ የዘመኑ መንግሥት አገዛዝ አይነተኛ ውጤት ሆነዋል። መንግሥት በዘረኝነቱና በአምባገነንነቱ ላይ ነጋዴነቱ አይሎ ህዝብንና ሀገርን የሚመዘንበትና የሚመራበት ስሌቱ፤ ቅኝቱ ሁሉ ከቶም ተለውጧል። የሚከተለውን የዓለማዊ ድምዳሜ ልብ ይሏል፤

ለዚህ መንግሥት ኢትዮጵያ የንግድ “ዩኒየን” ናት። ክልሎች የንግድ ኮንፌዴሬሽኑን ያቋቋሙ የንግድ ቀጠናዎች ናቸው። የክልሎች መገንጠል ከንግድ ኮንፌዴሬሽኑ እራሱን ማግለል ነው። ንግድን ማዕከል ላደረገው መንግሥት ሀገር፤ ዜጋ፤ ባንዲራ...ዋጋ የላቸውም። ጠላት የሚመጣው የንግድ መደብርህን ለመዝረፍ ነው፤ አንተም የምትዋጋው መደብርህ እንዳይዘረፍ ብቻ ነው። ሀገርና ዜግነት እንዲህ ዝቅ ያሉበት ክፉ “ጊዜ”!!

ታዲያስ! ዓለማዊ ገላጋይ ኢህአዴግን መክሰስ ይነሰው?!

አዎ! በዚህ ቅኝት በቀረቡትና ደግሞም ባልቀረቡት በርካታ የህወሃት/ኢህአዴግ ወንጀሎች እኔም ኢህአዴግን እከስሳለሁ!!

መቋቋሚያ

“ኢህአዴግን እከስሳለሁ” የሰላሳ ስድስት መጣጥፎች መድብል ውጤት ነው - ብለን ነበር በመነሻችን። ታዲያ አስካሁን እያሰባጠርንና እያሰናሰልን ራሳችን በፈጠርናቸው ርዕሶች ስር የቃኘነው አምስቱን (5ቱን) መጣጥፎች ብቻ ነው። ይህ ማለትም ከሰላሳ በላይ በሥነ ፅሁፍ ከህሎት የመጠቁ፤ በበርካታ ፈላስፎች፤ የሥነ ህብረተሰብ ተመራማሪዎችና ዓለም አቀፍ ዕውቅና በተቸራቸው ደራሲያን አባባሎችና አስተምህሮዎች የታጀቡ የተለያዩ የታሪክና የፍጭርጭርሽ ህይወት ደርዝ ያላቸው መጣጥፎች የመፅሀፉን አንባቢ ይጠብቃሉ። ይህን ታላቅ መፅሀፍ ማንኛውም ኢትዮጵያዊ - የህወሃት/ኢህአዴግ ደጋፊም ይሁን ተቃዋሚ ወይም መኻል ሰፋሪ አፈላልን ሊያነበው የሚገባ ነው። የብዕረተኛውን አርበኛ መፅሀፍ ማንበብ ከሀገርና ከህዝብ ጋር በደምና በልብ፤ በአካልና በመንፈስ - ያገናኛልና!!

ምጥቀትና ጥልቀት ያለውን የብዕረተኛውን አርበኛ፤ የዓለማዊ ገላጋይን መፅሀፍ እንዳነበው በፖስታ አሸገው ለላኩልኝ የደቡብ አውስትራሊያ ወዳጆቼ በዚህ አጋጣሚ የከበረ ምሥጋናዬ ይድረሳቸው!

ብዕረተናው አርበኛ ዓለማየሁ ገላጋይ ሆይ! “ኢህአዴግን እከሰሳለሁ” ብለህ ከዘመንና ከፖለቲካው ሁኔታ የተቀበልኩውን አሻራን ይዞ ያለመቀበር ፍጭርጭርሽ ውጤት የሆነውን፤ የልብህን ዘገር የዘር ቋጠሮ የበተንክበት መፅሀፍ ከቅድስቲቱ አገር ኢትዮጵያ አድማሷን ዘልቆ ባህር አቋርጦ ካለንበት ደርሶን ተመልክተነዋል። ውስጣችንን ዘልቆም ለህመም ዳርጎናል፤ ከተኛንበትንም አባንናናል። ራሳችንንም ጠይቆናል፤ ሞግቶንም። ከዚህ ሌላማ...ምንስ መናገር፤ ምንስ ማቅረብ እንችላለን? ስለ ሀገርህና ስለ ህዝብህ ላደረግኸው ሁሉ የኢትዮጵያ አምላክ ‘ሠላምና’ ጤናውን ሰጥቶ ይጠብቅህ። የኢትዮጵያ ባንዲራ ባለህበት በሄድክበት ጥላ ከለላ ይሁንህ!!

በመጨረሻም፤

ኢትዮጵያ በማህፀኗ ውስጥ ባሉት ትንታግ ልጆቿና መሪዎቿ በሰከነና ህዝብን ባሳተፈ ሠላማዊ ትግል በየካቲት 1966 ዓ/ም የጀመረችውን አብዮት ከግብ ማድረሻዋ ጊዜ በቅርብ እርቀት ላይ ይገኛል። አዎ! ኢትዮጵያ በማህፀኗ ውስጥ ባሉት ልጆቿና መሪዎቿ የግፍ አገዛዝን ቀንበር ታወርዳለች! ከዚህ “ክፉ ዘመንም” ትገላገላለች!! የሠላም፤ የፍቅር፤ የአንድነት፤ የእኩልነትና የመልካም አስተዳደር ዘመን ብሥራት ችቦም ታበራለች!!

በያለንበት ፍር ይግጠመን!

ጥቅምት 2006 ዓ/ም

አክቶበር 2013

ሲድኒ አውስትራሊያ

ለአስተያየትዎ፤ የመልዕክት አድራሻዬ ይኸውልዎ፤ mmtessema@gmail.com